

บทที่ 3

การควบคุมเกี่ยวกับผู้ขับขี่รถยนต์และการกระทำผิด

มีคำกล่าวกันว่า "รถยนต์ไม่เคยฆ่าคนแต่คนต่างหากที่ใช้รถยนต์ฆ่ากันเอง" คำกล่าวเช่นนี้ไม่ไกลจากความจริงแต่ประการใด ดังนั้นทางราชการจึงจำเป็นต้องมีการควบคุมในเรื่อง "ตัวบุคคล" ในบทที่แล้วได้กล่าวถึงวิธีการควบคุม "ตัวรถยนต์" ในบทนี้จะกล่าวถึงการควบคุมตัวบุคคลที่มาขอรับใบอนุญาตขับขี่รถยนต์ เพื่อให้ความปลอดภัยในการที่จะใช้รถใช้ถนนร่วมกับบุคคลอื่นได้ด้วยความเรียบร้อย

ผู้ที่ขับขี่รถยนต์ใดนั้นต้องเป็นผู้ที่ได้รับใบอนุญาตจากทางราชการ เสียก่อนในปัจจุบันใบอนุญาตขับขี่รถยนต์มีอยู่ 3 ลักษณะ คือ

ใบอนุญาตขับขี่รถยนต์ของทางราชการทหาร

ใบอนุญาตขับขี่รถยนต์ของกรมการขนส่งทางบก

ใบอนุญาตขับขี่รถยนต์ของกรมตำรวจ

ในการออกใบอนุญาตทั้ง 3 ลักษณะนั้นเป็นไปตามที่กฎหมายของส่วนราชการที่กำหนดให้ดำเนินการ เช่นใบอนุญาตขับขี่รถยนต์ของทหารก็เป็นการออกให้แก่ "พลขับ" ตามกฎหมายรถยนต์ทหาร¹ และใช้เฉพาะภารกิจของทหารเท่านั้น ใบอนุญาตขับขี่รถยนต์ซึ่งทางกรมการขนส่งทางบกออกให้ตามกฎหมายการขนส่งทางบกมี 3 ชนิด² และใบอนุญาตขับขี่รถยนต์ที่กรมตำรวจออกให้ มีอยู่ 6 ชนิด ตามกฎหมายรถยนต์ ในการออกใบอนุญาตขับขี่รถยนต์ของแต่ละส่วนราชการที่กฎหมายให้อำนาจนั้นได้มีการทดสอบความสามารถต่างๆ เช่นต้องผ่านการทดสอบในเรื่องความรู้กฎหมายจราจร ระเบียบการเดินรถ และความสามารถขับรถเป็นอย่างดี

1. พระราชบัญญัติรถยนต์ทหาร พ.ศ. 2476 มาตรา 9 กฎกระทรวงกลาโหมออกตามความในพระราชบัญญัติรถยนต์ทหาร พ.ศ. 2476 ฉบับที่ 2) ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 54 ตอนที่ 2 หน้า 748.

2. พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2497 มาตรา 35 ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 71 ตอนที่ 11, หน้า 1454.

หากปรากฏว่าผู้ใดได้รับใบอนุญาตไปโดยที่ตนเองไม่มีความรู้ความสามารถแล้วผลก็จะปรากฏว่า
บางรายได้ก่ออุบัติเหตุทำลายทั้งชีวิตตนเองและผู้อื่นไปอย่างน่าเสียดายตลอดทั้งยังเป็นภาระสูญ
เสียทรัพย์สินของประเทศชาติในทางอ้อมอีกด้วย

ในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะการออกใบอนุญาตขับรถยนต์ของกรมตำรวจเป็นฝ่าย
ปฏิบัติตามกฎหมายรถยนต์ เท่านั้นซึ่งได้กำหนดในรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ชนิดของใบอนุญาตขับรถยนต์³ ใบอนุญาตขับรถยนต์มีชนิดต่างๆดังต่อไปนี้ --

- (1) ใบอนุญาตขับรถส่วนบุคคล
- (2) ใบอนุญาตขับรถสามล้อส่วนบุคคล
- (3) ใบอนุญาตขับรถสาธารณะ
- (4) ใบอนุญาตขับรถสามล้อสาธารณะ
- (5) ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์
- (6) ใบอนุญาตขับรถรถคน

ใบอนุญาตขับรถยนต์ทั้งกล่าวนั้นจะใช้สับเปลี่ยนกันไม่ได้ เว้นแต่ใบอนุญาตชนิด
ที่(3) ใช้เป็นใบอนุญาตชนิดที่(1) ได้ และใบอนุญาตชนิดที่(4) ใช้เป็นใบอนุญาตชนิดที่(2) ได้
สำหรับผู้ที่ขับรถยนต์บริหารธุรกิจ หรือผู้ขับรถยนต์บริการทัศนาจร ต้องเป็นผู้ที่ได้รับใบอนุญาต
ชนิดที่(3) และผู้ขับรถยนต์บริการให้เขาต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตชนิดที่(1) หรือชนิดที่ (3)

ใบอนุญาตขับรถยนต์ทุกชนิดให้ใช้ได้ตลอดเวลา 12 เดือน นับแต่วันออกใบ
อนุญาต เว้นแต่ใบอนุญาตชนิดที่(1), (2) และ(3) เสียค่าธรรมเนียมในอัตราตลอดชีพ ให้ใช้
ได้ตลอดชีวิตของผู้ได้รับอนุญาต

3. พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2512 มาตรา 9 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 86
ตอนที่ 19 (ฉบับพิเศษ), หน้า 99.

2. คุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับใบอนุญาตขับรถ

กฎหมายได้เพิ่มเงื่อนไขแก่ผู้ที่จะขอรับใบอนุญาตขับรถไว้หลายประการทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยของสาธารณชนเป็นสำคัญ โดยกำหนดเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตแต่ละชนิดไว้ดังนี้

ก. ผู้ที่จะได้รับใบอนุญาตขับรถส่วนบุคคลต้องมีคุณสมบัติดังนี้^{4.}

- (1) มีความรู้และความสามารถในการขับรถได้
- (2) มีความรู้ในข้อบังคับการจราจรทางบก
- (3) ร่างกายไม่ทุพพลภาพและสามารถขับรถได้
- (4) อายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์
- (5) ไม่มีใบอนุญาตขับรถ

ข. ผู้ที่จะได้รับใบอนุญาตขับรถสาธารณะ ต้องประกอบด้วยคุณสมบัติของผู้ขับรถส่วนบุคคลใน ก. (1), (2), (3), และ (5) และจะต้อง

- (1) อายุไม่ต่ำกว่า 25 ปี
- (2) มีสัญชาติเป็นไทยตามกฎหมาย
- (3) รู้จักถนนและทางหลวงในจังหวัดนั้นๆ พอควร
- (4) ปราศจากโรคติดต่อซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจ
- (5) ยังไม่เคยรับโทษอาญาถึงจำคุกโดยคำพิพากษาของศาลฐานกระทำความ

หรือไร้คุณธรรม กระทำความผิดหรือเป็นผู้สมรู้ในความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งตามกฎหมายรถยนต์ เช่น ขับรถแท็กซี่รับจ้างในท้องที่ที่ประกาศให้รวมกันเป็นบริษัทจำกัด หรือสหกรณ์แล้ว หรือขับรถไม่มีใบอนุญาต ใช้รถยนต์โดยไม่จดทะเบียน หรือมีอุปกรณ์ไม่ครบถ้วนหรือบกพร่อง

^{4.} พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2481 มาตรา 3 ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 56 ตอนที่ 4, หน้า 290.

ประจำตัวคนต่างดาวที่ยื่นคำร้องขอใบอนุญาตต้องยื่นตามแบบของทางราชการ (ตามผนวกที่ 20) พร้อมด้วยรูปถ่ายไม่สวมแว่นตาและถ่ายมาแล้วไม่เกิน 180 วัน รูปขนาด 1 นิ้ว 2 รูป

การทดสอบต่างๆซึ่งจะกล่าวต่อไปผู้ยื่นคำร้องจะต้องทำการทดสอบให้ได้ และเมื่อผ่านการทดสอบทุกชั้นตอนมา เป็นที่เรียบร้อยแล้วทางการจะออกใบอนุญาตชั่วคราวโดยเสียค่าธรรมเนียม สำหรับใบอนุญาตชั่วคราวส่วนบุคคลประเภทตลอดชีพ 200 บาท สำหรับระยะ 12 เดือนเสีย 20 บาท รถจักรยานยนต์ตลอดชีพ 100 บาท สำหรับระยะ 12 เดือนเสีย 10 บาท

ข. วิธีการขอรับใบอนุญาตชั่วคราวสาธารณะ ต้องนำบัตรประจำตัวหรือใบแทนบัตรประจำตัวที่ทางการออกให้, สำเนาทะเบียนสำมะโนครัว 1 ชุด, พร้อมด้วยนำตัวจริงมาแสดงด้วย, ใบสำคัญทหารกองเกิน (สก. 9) หรือใบสำคัญทหารกองหนุน, ฉานายทะเบียนสงสัยว่าผู้ยื่นเรื่องราวจะเป็นโรคติดต่อหรือโรคที่สังคมรังเกียจอาจจะต้องมีใบรับรองแพทย์มาแสดงก็ได้และในกรณีสงสัยเรื่องสุขภาพไทยก็จะต้องมีการสอบสวนด้วยก็ได้และต้องยื่นคำร้องตามแบบพิมพ์ของทางราชการ (ตามผนวกที่ 20) พร้อมด้วยรูปถ่ายไม่สวมแว่นตาหน้าตรงไม่สวมหมวกขนาด 1 นิ้ว จำนวน 2 รูป และต้องถ่ายมาแล้วไม่เกิน 180 วันก่อนยื่นคำร้อง นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ยังจะต้องทำการพิมพ์ลายนิ้วมือ ส่งไปให้เจ้าหน้าที่กองทะเบียนประวัติอาชญากรตรวจสอบว่าเคยกระทำความผิดมาบ้างหรือไม่ พร้อมทั้งนั้นได้มีหนังสือเป็นทางลับขอให้ตำรวจท้องที่ตรวจสอบความประพฤติของผู้ยื่นคำร้องนั้นว่ามีความประพฤติเรียบร้อยหรือไม่เหมาะสมที่จะชั่วคราวรับจ้างได้เพียงใด

เมื่อได้รวบรวมหลักฐานต่างๆเรียบร้อยแล้วจึงจะดำเนินการทดสอบตามระเบียบแต่ในบางกรณีอาจจะทำการทดสอบเสียก่อนเมื่อนายทะเบียนยานพาหนะแน่ใจว่าผู้ยื่นคำร้องไม่เคยต้องโทษมาก่อน ทั้งนี้ก็เพื่อให้เสียเวลาประกอบอาชีพของประชาชน เมื่อได้รับเรื่องราว

5. กฎกระทรวงมหาดไทย ฉบับที่ 31 (พ.ศ. 2505) ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 79 ตอนที่ 97, หน้า 111.

จากคำร้องท้วงติง และพิมพ์จากกองทะเบียนประวัติอาชญากรแล้ว จึงให้เสียค่าธรรมเนียมสำหรับระยะ 12 เดือนเป็นเงิน 20 บาท ส่วนการตรวจสอบเรื่องอายุและเอกสารอื่นๆ นั้น จะต้องเรียบร้อยก่อนที่จะออกใบอนุญาตขับรถชนิดให้ไป

ก. วิธีขอรับใบอนุญาตขับรถระหว่างประเทศ ต้องนำใบอนุญาตขับรถที่ยังไม่ขาดอายุ หนังสือเดินทาง เพื่อเจ้าหน้าที่จะได้กรอกเลขหมายและข้อความต่างๆ ให้ตรงกับใบอนุญาต พร้อมกับรูปถ่ายขนาด 2 นิ้วครึ่ง 2 รูป กับค่าธรรมเนียม 50 บาท

4. การทดสอบเกี่ยวกับความสามารถและการออกใบอนุญาตขับรถ

ประเทศไทยยังไม่มี การทดสอบข้อเขียนเกี่ยวกับความรู้ เรื่องการจราจร เหมือนในสหรัฐอเมริกา ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะประชาชนที่มาขอใบอนุญาตบางรายอ่านหนังสือไม่ออก หรือแม้จะอ่านออกบ้างก็อาจจะไม่เข้าใจในปัญหาที่ถามและกรรมวิธีที่จะตอบให้ถูกต้องประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งอาจจะเป็นเพราะส่วนราชการ เหล่านั้นยังไม่พร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงระบบการสอบที่เคยกระทำมา แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ในอนาคตอันใกล้นี้ ผู้เขียนคงจะได้เห็นการเปลี่ยนแปลงในการทดสอบโดยข้อเขียนไปบ้างไม่มากก็น้อย

การยื่นเรื่องราวขอรับใบอนุญาตขับรถ เจ้าหน้าที่จะตรวจสอบเอกสารให้ผู้ขอรับมายื่น มีบัตรประจำตัว ตรงกันกับทะเบียนบ้านหรือไม่ ส่วนระโนครัวที่นำมาแสดงนั้นเป็นสองแท้เพียงใด ถ้าสงสัยว่าจะเป็นของปลอมให้เจ้าหน้าที่เสนอเรื่องราวติดต่อกับสำนักงานที่ออกเอกสารนั้นให้ตรวจสอบ เพราะปรากฏเสมอว่า ทะเบียนสามะโนครัวปลอมมั่วยที่สุด เมื่อกรวจเอกสารเรียบร้อยแล้ว จึงจะอนุญาตให้ทดสอบดังต่อไปนี้

4.1 การทดสอบสายตา ตามปกติจะเป็นนายตำรวจชั้นเสด็จาบัตร เป็นผู้รับผิดชอบทดสอบ ผู้รับการทดสอบต้องไปลงลายมือชื่อในสมุดคุมจำนวนคนเป็นประจำวันเสียก่อน เพื่อป้องกันบุคคลอื่นเข้ารับการทดสอบแทน ในการนำทดสอบทุกชั้นตอนนั้นเจ้าหน้าที่จะต้องตรวจสอบดูเอกสาร รูปถ่ายที่ติดมากับเรื่องราวนั้นทุกครั้งให้เป็นที่แน่ใจว่าเป็นคนๆเดียวกัน ซึ่งใช้แบบพิมพ์ของทางการ (ตาม

ผนวกที่ 21) กล่าวคือเริ่มด้วยการทดสอบสายตาทางกว้างด้วยเครื่องมือวัดองศาของการเห็น เพื่อทราบว่าผู้ทดสอบมีการเห็นทางข้างซ้าย ข้างขวา เป็นกี่องศา การทดสอบจะกระทำ 3 ครั้ง รวมผลเฉลี่ยออกมาแล้วต้องไม่ต่ำกว่า 75 องศาจึงจะถือว่าผ่านการทดสอบสายตาทางกว้างและการทดสอบสายตาในทางลึกนั้นผู้ทดสอบต้องมองเข้าไปในเครื่องซึ่งมีรถยนต์จำลอง 2 คันแล้วเลื่อนให้รถยนต์นั้นชนกัน จะต้องกระทำ 3 ครั้งเช่นกัน หากผลเฉลี่ยออกมาห่างกันเกินกว่า 1 นิ้ว ถือว่าไม่ผ่านสายตาในทางลึก

สำหรับการตรวจสายตาเกี่ยวกับการบดสี เจ้าหน้าที่จะให้ผู้รับการทดสอบดูสีเขียว สีเหลือง สีแดง ว่าเห็นเป็นสีเหล่านั้นหรือไม่ และในการตรวจปฏิกริยาเกี่ยวกับการตัดสินใจเหยียบเบรค ผู้ทดสอบต้องเข้าไปนั่งในที่ซึ่งพวงมาลัยคล้ายกับว่าจะขับรถยนต์มีที่เหยียบเบรคเมื่อเจ้าหน้าที่เปิดไฟเหลืองไปทางซ้ายหรือทางขวาผู้ทดสอบต้องหมุนพวงมาลัยตามไปทางนั้น เมื่อเจ้าหน้าที่เปิดไฟแดง ผู้ทดสอบต้องเหยียบเบรคทันที หากปรากฏว่าเข็มชี้บอกเกินกว่า 0.75 วินาที เป็นการช้าเกินไปในเรื่องการตัดสินใจ และถือว่ายังไม่ผ่านการทดสอบในเรื่องนี้จะนัดหมายให้ผู้รับการทดสอบมาอีกครึ่งหนึ่งเมื่อครบ 7 วันนับแต่วันทดสอบครั้งแรก

เมื่อกองทะเบียน กรมตำรวจ ได้รับความช่วยเหลือจากประเทศเยอรมันให้เครื่องมือเกี่ยวกับการทดสอบ การตรวจสภาพรถ มาหลายรายการโดยเฉพาะเครื่องมือทดสอบเกี่ยวกับสายตาสั้น คือให้ผู้ทดสอบมองคูตัวเลข 3 แถว ดังนี้

แถวที่ 1 มีเลข 8 5 3 9 (ตัวขนาดใหญ่)

แถวที่ 2 มีเลข 2 6 8 5 (ตัวขนาดกลาง)

แถวที่ 3 มีเลข 9 3 2 6 (ตัวขนาดเล็ก)

เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมเครื่องจะให้ท่านที่ละแถว หากอ่านตัวเลขผิดเกิน 2 ตัว ก็จะแนะนำไปหาแพทย์เกี่ยวกับสายตาสั้นก่อนแล้วจึงมาทดสอบอีกครั้งหนึ่ง ผู้เขียนรู้สึกเสียใจที่ไม่มีมีการทดสอบตามกรรมวิธีดังกล่าวมาแล้วกลับมาทดสอบ เฉพาะเรื่องสายตาสั้นประการเดียว ความล่าช้าอาจจะอยู่บ้างแต่เป็นเรื่องความปลอดภัยของตัวเองและสังคม แม้แต่ในต่าง

ประเทศที่เจริญแล้ว ก็ยังทดสอบอย่างที่ประเทศไทยเคยทดสอบกันอยู่ เป็นแค่เพียงว่าได้มีการปรับปรุงเครื่องมือเหล่านี้ให้ทันสมัยยิ่งขึ้นเท่านั้น ในเรื่องการทดสอบสายตาคานี้ บางมลรัฐ เช่น มลรัฐนอร์ทแคโรไลนา จะทดสอบกับบุคคลที่มีสายตาสั้นและผู้สูงอายุเสียก่อน ก่อนที่จะคอบโยนผู้ปกติให้ไป ผู้เขียนขอเอาเอาภาพและความรู้เบื้องต้นในการทดสอบของสหรัฐอเมริกา ลงท้ายบทนี้ด้วย

4.2 การทดสอบเกี่ยวกับกฎข้อบังคับการจราจร เมื่อผ่านการทดสอบสายตามาแล้ว เจ้าหน้าที่อีกพวกหนึ่งจะทำการทดสอบเกี่ยวกับความรู้กฎข้อบังคับการจราจร ตามแบบพิมพ์ของทางราชการ(หมวดที่ 22) ให้ตอบปากเปล่า เช่นถามเกี่ยวกับความรู้ในการใช้ใบอนุญาต การเคี้ยวรถ การออกรถ การแฉ่งรถ ความเร็วของรถในและนอกเขตเทศบาล เครื่องหมายการจราจร การให้อาเน็คส์ต่าง ๆ ความรู้เกี่ยวกับคำสั่งของเจ้าพนักงานจราจร ผู้มาทดสอบผ่านขั้นตอนนี้ก็จะต้องไปลงชื่อในสมุดคุมจำนวนผู้ที่ยานไปแต่ละวัน เช่นเดียวกัน ถ้าไม่ผ่านการทดสอบขั้นนี้ เจ้าหน้าที่จะนัดหมายให้มาทดสอบใหม่อีกครั้งหนึ่ง เมื่อครบ 7 วัน นับแต่การทดสอบครั้งแรกได้ผ่านไป แต่ส่วนมากผู้ตกชั้นนี้มักจะขอรับการทดสอบอีกเกี่ยวกับนั้น ซึ่งเจ้าหน้าที่ก็ไม่สามารถจะกระทำได้ เนื่องจากจำนวนบุคคลที่ขอรับการทดสอบที่รออยู่เป็นจำนวนมาก ทั้งเป็นการให้บุคคลนี้ก็ได้เวลาไปทบทวนความรู้เกี่ยวกับกฎจราจร เสียใหม่

4.3 การทดสอบเกี่ยวกับความสามารถในการขับรถ ส่วนมากผู้ที่ผ่านการทดสอบขับรถนั้นมักจะเป็นบุคคลที่ได้รับการสอนมาจากโรงเรียนสอนขับรถของเอกชน หรืออย่างน้อยได้รับการสอนมาจากภาคีที่น้องเพื่อนฝูงมาแล้ว การทดสอบขั้นนี้เป็นการแสดงความสามารถของบุคคลนั้นโดยเฉพาะ เจ้าหน้าที่จะต้องเข้มงวดกวาดขันอย่างจริงจัง

การทดสอบจะเริ่มด้วยให้ผู้ทดสอบขับรถ เห็นหน้าเขาของรถเดี่ยว (อีกันเช็ก) ถ้ารถไม่กระทบกับเสาที่วางไว้ลมลงก็ถือว่าผ่านขั้นหนึ่งไป ระยะของเสาที่วางจะห่างมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความกว้างของตัวรถที่นำไปทดสอบ และต่อไปเป็นการขับรถจอดให้ชิดขอบทางเท้า ซึ่งเจ้าหน้าที่จะตรวจดูว่าจอดขนานหรือชิดกับขอบทางเพียงใด แล้วให้ถอยมาจอดในช่องทางที่กำ

หนักซึ่งมีหลักปักไว้ควย เมื่อไม่กระทบหลักจนล้มก็ให้เคลื่อนรถยนต์ออกจากช่องนั้นได้ ตอนสุดท้ายเป็นการทดสอบข้ามชั้นที่สูงซึ่งเป็นสะพานมีความชันประมาณ 30 องศา พอรถยนต์เคลื่อนไปที่คอสสะพานประมาณ 1 เมตรจะสั่งให้หยุดรถปลดเกียร์ว่างเบรกมือเบาเครื่องยนต์ จากนั้นจะสั่งให้เคลื่อนรถออกไปโดยรถนั้นจะถอยหลังไปเกินกว่า 1 เมตรไม่ได้จะมีซีกสี่แฉงบอกเซกไว้ ถ้าเกินซีกสี่แฉงนั่นถือว่าไม่ผ่านการข้ามรถยนต์ การที่ต้องให้ทดสอบดังนี้ก็เพราะไม่ต้องการให้ผู้ขับรถถอยหลังมาชนรถยนต์คันอื่นที่ตามมาซึ่งเป็นปัญหาในเรื่องรถยนต์ชนท้ายกันมาก เมื่อไม่ผ่านชั้นข้ามรถยนต์ครั้งนี้ เจ้าหน้าที่จะนัดหมายให้มาทดสอบใหม่เมื่อครบ 15 วันนับจากทดสอบครั้งแรก

การดำเนินการทดสอบตั้งแต่เริ่มเคลื่อนรถยนต์เข้าช่อง จุด และขึ้นสะพาน ต้องกระทำให้เสร็จภายในเวลา 8 นาที จึงเห็นแล้วว่าผู้ที่ผ่านการทดสอบจะต้องเป็นผู้มีความสามารถในการขับรถจริงๆ สำหรับบุคคลที่ผ่านการอบรมจากโรงเรียนการขนส่งทางบกมาแล้วจนได้ประกาศียบัตรและใบอนุญาตขับรถของกรมการขนส่งไม่ต้องดำเนินการทดสอบตามที่กล่าวมานั้น

การออกใบอนุญาตขับรถทุกชนิดเจ้าหน้าที่จะมีหมายเลขกำกับเพื่อคุมกับทะเบียนคนขับว่าในวันหนึ่ง เดือนหนึ่ง ปีหนึ่งได้ออกใบอนุญาตชนิดใดไปเป็นจำนวนเท่าใดทั้งจะได้ตรวจสอบในเรื่องค่าธรรมเนียมอีกทางหนึ่งด้วยคนขับของใบอนุญาตนั้นมีตามแบบพิมพ์ของทางการ (ตามผนวกที่ 23 และ ที่ 24) คนขับใบอนุญาตมีประโยชน์มากก็ตรงที่ว่าใช้เป็นการเทียบเคียงกับใบอนุญาตขับรถที่มาขอซึ่งได้พบใบอนุญาตปลอมเป็นจำนวนมากถึงผู้เขียนจะได้กล่าวต่อไปถึงวิธีการปลอมแปลง ส่วนการขอรับใบอนุญาตขับรถระหว่างประเทศไม่มีการทดสอบอย่างใดเพราะถือว่าผู้นั้นขับรถเป็นแล้ว ผู้ยื่นคำร้องขอใบอนุญาตขับรถระหว่างประเทศต้องยื่นตามแบบพิมพ์ของทางราชการ (ตามผนวกที่ 25)

5. การใช้เอกสารปลอมในกรณียื่นเรื่องราวขอใบอนุญาตขับรถ

เนื่องจากความต้องการใบอนุญาตขับรถไว้เพื่อประกอบอาชีพดีมาก จึงมีบางคนใช้เอกสารปลอมกับเจ้าหน้าที่ เอกสารปลอมที่พบนั้นได้แก่ ใบแทนบัตรประจำตัว, ใบสำ

เนาสามะโนกรวิ⁶ โยสำคัญกองเกิน (สค. 9) หรือโยสำคัญกองหมู่: (สค.8) เอกสารตั้งที่กล่าวมานี้เมื่อเจ้าหน้าที่ส่งสัยไ้ทำการตรวจสอบกับเจ้าหน้าที่แขวงท้องถิ่นต่างๆในจังหวัดพระนครและธนบุรีปรากฏได้รับตอบจากสำนักแขวงทะเบียนท้องถิ่นแขวงกุสิตมากที่สุกว่า"ไม่มีชื่อบุคคลดังกล่าวในบ้านนั้น" หรือ "ตรวจสอบแล้วไม่มีบ้านเลขที่ดังกล่าวในถนน ตำบล นั้น" ในกรณีที่ยื่นเรื่องราวทราว่าทางเจ้าหน้าที่ตำรวจรู้เรื่องการปลอมก็จะไม่ไปตามที่นักหมายให้มาพบใหม่ ส่วนมากเป็นผู้ที่มาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ไม่ทราบว่าตนถูกหลอกให้ใช้เอกสารปลอมมากกว่าบุคคลในภาคอื่น กลับมาพบเจ้าหน้าที่ตำรวจอีกก็ถูกจับดำเนินคดีต่อไป

ผู้เขียนขอเสนอสถิติจำนวนผู้มาขอจดทะเบียน ในเดือน มีนาคม 2513 ซึ่งไม่ได้อาศัยการทดสอบตามขั้นตอนที่กล่าวมา คงใช้แต่เพียงการตรวจสอบสายตาสั้น การสอบภูมิจราจรและการสอบขับรถยนต์ ดังต่อไปนี้

วัน เดือน ปี	จำนวนผู้เข้าทดสอบ	สอบผ่าน	ผู้รับใบอนุญาตชนิดตลอดชีวิต	ผู้มาขอใบอนุญาตขับรถชั่วคราว
3 มี.ค. 13	168	148	51	275
4 มี.ค. 13	234	199	73	248
5 มี.ค. 13	215	166	88	227

ที่มา สมุดเสนอผลการตรวจทดสอบผู้ขอรับใบอนุญาตขับรถยนต์ แผนกใบขับขี่รถยนต์ กองกำกับการ 3 กางทะเบียน ประจำเดือน มีนาคม 2513

6. หนังสือสำนักทะเบียนท้องถิ่น แขวงกุสิตที่ ทนค. 20/455 ลงวันที่ 23 มิถุนายน 2512, หนังสือสำนักทะเบียนท้องถิ่น แขวงบางรักที่ 388/2512 ลงวันที่ 16 กรกฎาคม 2512, หนังสือสำนักทะเบียนท้องถิ่น กำแพงบางขุนไ้ยนที่ ธบ.55/4080 ลงวันที่ 13 มิถุนายน 2512.

การที่ผู้เขียนได้คัดเลือกตัวเลขมาแสดงเฉพาะการทำงานเพียง 3 วัน ก็เพื่อจะชี้ให้เห็นว่าในวันหนึ่งๆจะมีประชาชนมาติดต่อขออนุญาตในเรื่องใบอนุญาตขับรถยนต์ประมาณ 200 คน และเมื่อเฉลี่ยผลการทดสอบที่ผ่านไปได้ประมาณวันละ 150 คน การเริ่มทำงานในเวลาราชการตั้งแต่ 08.30 - 16.30 น. เป็นเวลา 7 ชั่วโมง หรือประมาณว่าหนึ่งชั่วโมงจะสามารถทดสอบผ่านไปได้ 20 คน หากจะรวมทั้งผู้ที่มาต่อใบอนุญาตต่างๆแล้ววันหนึ่งๆประมาณ 120 - 150 คน ซึ่งเป็นการให้บริการที่ได้ลพอดสมควรแก่ทางค่านคุณค่าของสังคมจะเป็นไปในรูปใดยังไม่มีการศึกษาหรือติดตามผลมาวิจัยในเรื่องนี้ นอกจากจะได้ยินผู้ที่เข้ารับการป้องกันอุบัติเหตุจราจรทางบกซึ่งกรมตำรวจจัดขึ้นเมื่อวันที่ 21 - 23 มิถุนายน 2509 กล่าวถึงเรื่องใบอนุญาตขับรถยนต์ว่าเป็น "ใบขยับรถ" มากกว่าที่จะเป็น "ใบขับรถ" ซึ่งผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายก็ได้ประชุมและรู้จักกันเป็นอย่างดี แต่ผลของการประชุมก็คงอยู่แต่ในห้องประชุมเท่านั้นยังไม่มีการแก้ไขหรือดบล้างค่ากล่าวนั้นแต่อย่างใด

6. การต่อใบอนุญาตขับรถยนต์

เมื่อได้รับใบอนุญาตขับรถยนต์ไปแล้วจะต้องมีใบอนุญาตอยู่กับตัวตลอดเวลาที่ขับรถยนต์และเพื่อหมกอายุการใช้แล้วก็จะต้องต่ออายุใบอนุญาตดังต่อไปนี้

ก. ใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคล ยื่นคำร้องก่อนนายทะเบียนยานพาหนะ ณ สถานที่ที่ตนได้รับใบอนุญาตมาพร้อมกับแนบใบอนุญาตเดิมไปด้วย ถ้าเจ้าของไม่ไปด้วยตนเองก็ต้องมีการมอบอำนาจให้ถูกต้องตามกฎหมายให้ทำแทนได้ แต่ถ้าใบอนุญาตขับรถยนต์ขาดอายุเกิน 12 เดือน ต้องทำการสอบความรู้และความสามารถในการขับ ความรู้ในเรื่องกฎจราจร เมื่อเจ้าหน้าที่เห็นว่ามีความรู้ดีแล้วจึงต่อใบอนุญาตให้

ข. ใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะ ยื่นคำร้องก่อนนายทะเบียนยานพาหนะ ณ สถานที่ที่ตนได้รับใบอนุญาตพร้อมกับแนบใบอนุญาตเดิมไปด้วย และจะต้องให้นายทะเบียนทวนความรู้เรื่องข้อบังคับการเดินรถทุกครั้งที่ต้องอายุ ถ้าใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะขาดอายุเกินกว่า 3 เดือน นอกจากจะต้องสอบความรู้ข้อบังคับกฎจราจรตามที่กล่าวมาแล้วจะต้อง

พิมพ์ลายนิ้วมือของผู้นั่งขอวีซ่าไปอนุภาค ส่งตรวจสอรายการต้องโทษอีกด้วย แต่ดำเนินการขาคต่ออายุเกินกว่า 12 เดือน ต้องดำเนินการทดสอบเหมือนกับว่าผู้นั้นยังไม่เคยมีใบอนุญาตมาก่อน สำหรับผู้ที่ได้รับใบอนุญาตชั่วคราวสาธาณะและได้ขอใบอนุญาตนั้นเกินกว่า 3 ปี โดยผู้นั้นไม่ปรากฏมีความผิดเกี่ยวกับการจราจรทางบกอย่างใด นายทะเบียนจะไม่ทดสอบความรู้เกี่ยวกับกฎจราจรในการขอต่อใบอนุญาตในปีต่อไปก็ได้

ส่วนใบอนุญาตชั่วคราวระหว่างประเทศ ซึ่งได้มีการตกลงในสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการสัญชาติทางถนน ณ นคร เจนีวา ฉบับลงวันที่ 15 สิงหาคม 2505 เมื่อใบอนุญาตนั้นยังไม่หมดอายุ ให้นำมาใช้ได้ในประเทศไทย แต่ต้องแจ้งนายทะเบียนยานพาหนะประจำท้องที่ให้ทราบภายใน 15 วัน นับแต่วันเดินทางเข้ามาถึง และจะอนุญาตให้ใช้ได้ 90 วัน เมื่อหมดกำหนดนี้แล้ว จะขอต่อกับนายทะเบียนได้อีกไม่เกิน 90 วัน รวมแล้วสองครั้งไม่เกิน 180 วัน นับแต่วันที่เดินทางมาถึงประเทศไทย ใบอนุญาตชั่วคราวระหว่างประเทศที่ขาดอายุไม่เกิน 1 ปี อาจผ่อนผันไม่ต้องสอบความรู้กฎจราจร แต่ต้องนำหลักฐานถิ่นที่อยู่ เช่น ทะเบียนสำมะโนครัว บัตรประจำตัว หรือหนังสือเดินทาง มาแสดงก่อนนายทะเบียนยานพาหนะเสียก่อน จึงจะออกใบอนุญาตให้

ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตส่วนบุคคลจากนายทะเบียนยานพาหนะต่างจังหวัด เมื่อย้ายภูมิลำเนาเข้าไปในจังหวัดพระนครและธนบุรี นายทะเบียนจะต้องสอบความรู้เกี่ยวกับกฎจราจรเพิ่มเติมตามควรแก่กรณี แต่ถ้าเป็นบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตสาธารณะ จะต้องทำการทดสอบใหม่เหมือนกับว่าไม่เคยได้รับใบอนุญาตมาก่อนเลย แต่ในการยื่นคำร้องให้เจ้าหน้าที่บันทึกรายการ เลขหมายใบอนุญาต วันเดือนปีที่ได้รับหรือวันสิ้นอายุการใช้ได้ด้วย แล้วเก็บใบอนุญาตเดิมติดกับหลักฐานไว้

การขอใบอนุญาตชั่วคราวส่วนบุคคลในต่างประเทศ เช่น ในสหรัฐอเมริกา หรือประเทศมาเลเซีย ได้รับความสะดวกสบายเป็นอย่างมาก บางบรัฐให้ถือได้ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนถ้ามาติดคือด้วยตนเองจะเสียเวลาไม่เกิน 15 นาที ก็เสร็จ ประเทศไทยได้มีการไปรษณีย์เจริญและเป็นที่น่าพอใจเชื่อถือของประชาชนแล้ว ก็เป็นการสมควรที่จะลองกระทำดูบ้าง เพื่อถักบิดหาและความยุ่งยากได้หลายประการ การแก้ปัญหานี้ อาจจะต้องแก้กฎหมายรถยนต์ด้วย

เนื่องจากผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถยนต์บางรายได้ขาดอายุไป 2 - 3 ปีแล้ว มาขอต่ออายุกับเจ้าหน้าที่อีกครั้ง หรือบางคนก็มาแจ้งว่าใบอนุญาตขับรถหาย หรือบางคนก็ยื่นเรื่องราวว่าไม่เคยมีใบอนุญาตขับรถมาก่อน นายทะเบียนบางแห่งก็ออกใบอนุญาตให้ไปใหม่เท่ากับเป็นการเพิ่มจำนวนใบอนุญาตขับรถขึ้นทุกปี เป็นการยากแก่การตรวจสอบและสถิติของผู้รับใบอนุญาตที่แท้จริงก็คลาดเคลื่อนไป ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นใบอนุญาตชนิดใดที่ขาดอายุเป็นเวลา 24 เดือนนับแต่วันสิ้นอายุ นายทะเบียนยานพาหนะจะจำหน่ายออกจากบัญชี 7.

7. การถอนใบอนุญาตขับรถ

การถอนใบอนุญาตขับรถจะกระทำใ้กับผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือบกพร่องภายหลังจากการได้รับใบอนุญาตไปแล้ว ซึ่งกฎหมายรถยนต์ได้กำหนดไว้ดังนี้⁸.

7.1 ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ปรับจากระทำความผิดตามกฎหมายรถยนต์ หรือถูกระวางซึ่งออกตามความในกฎหมายรถยนต์ หรือไปปฏิบัติตามที่สั่งอันขัดแย้งกฎหมายของเจ้าพนักงานที่เกี่ยวกับการเดินรถ หรือ

7.2 ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ปรับฐานขับรถหรือกระทำการใดๆ ด้วยอาการอันน่าจะเป็นภัยต่อประชาชน หรือ

7.3 มีผู้อื่นกล่าวโทษว่าทำลายความสงบสุขของประชาชนในถนนหรือทางหลวง โดยผู้ขับขี่ คุมหมิ่นหรือรังแกคนขับรถด้วยกันก็ดี หรือคนเดินเท้าก็ดี นายทะเบียนจะเรียกใบอนุญาตมายึดไว้ก็ได้

ห้ามยึดใบอนุญาตไว้เกินกว่า 1 ปี เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ขับรถต้องคดีอาญาในประเภทที่ระบุไว้ในกฎหมายรถยนต์ การยึดอาจจะมีตั้งแต่เวลายื่นฟ้องต่อศาลไต่สวนเป็นต้น

7. กรมตำรวจ, ประมวลระเบียบการตำรวจ ไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 48 บทที่ 22 (พระนคร: โรงพิมพ์ตำรวจ, 2507) 6. หน้า 247.

8. พระราชบัญญัติจราจร พ.ศ. 2473 มาตรา 19 ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 48, หน้า 22.

ไปจนถึงเวลาที่ค่าพิพากษาถึงที่สุด ซึ่งกำหนดระยะเวลาอีกนี้อาจจะเกิน 1 ปีก็ได้ ในระหว่างที่ยังคดีไต่สวนคดีไม่ให้นายทะเบียนต่ออายุ และนายทะเบียนต้องสลักหลังใบอนุญาตไว้ ใบอนุญาตชั่วคราวเป็นเอกสารของทางราชการไม่ว่าจะใช้อ้างเพื่อแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือโอนแก่กันได้⁹ ดังนั้น เมื่อผู้สมัครคนใดต้องการจะทำความผิดตามกฎหมาย เมื่อพนักงานสอบสวนได้ส่งสำนวนการสอบสวนไปให้ผู้ว่าราชการหรือพนักงานอัยการ เพื่อจัดการตามกฎหมาย เมื่อคดีถึงที่สุดแล้วปรากฏว่าเป็นบุคคลที่ขาดคุณสมบัติ พนักงานสอบสวนต้องแจ้งผลคดีพร้อมกับเรียกใบอนุญาตชั่วคราวและสำเนาคำพิพากษาส่งไปยังนายทะเบียนยานพาหนะภายในกำหนด 7 วันนับแต่คดีถึงที่สุด เพื่อนายทะเบียนจะได้สั่งยึดหรือถอนใบอนุญาตตามอำนาจหน้าที่ต่อไป¹⁰.

8. การฝึกหัดขับรถและโรงเรียนสอนขับรถ

ในปัจจุบันการที่บุคคลใดขับรถได้เป็นทางช่วยให้มีอาชีพได้อย่างหนึ่งจึงต้องชวนช่วยฝึกอบรมจากโรงเรียนบ้างหรือจากตนเองบ้าง ไม่ว่าจะฝึกอบรมจากที่ใด เมื่อจะทำการฝึกหัดขับรถทางการได้กำหนดการฝึกหัดขับต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข คือ - ต้องฝึกหัดขับรถในเวลากลางวัน, ให้ฝึกหัดขับในถนนและระยะทางที่นายทะเบียนกำหนด, ต้องมีผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ขับรถมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี ควบคุมอยู่ด้วยและจะมีผู้อื่นในรถเวลาฝึกหัดขับนอกจากผู้ควบคุมกับผู้ฝึกหัดนั้นไม่ได้ และผู้ควบคุมผู้ฝึกหัดขับจะต้องรับผิดชอบในทางแพ่งด้วย เมื่อมีการเสียหายเพราะการฝึกหัดขับ เว้นแต่เมื่อพิสูจน์ได้ว่าผู้ฝึกหัดฝ่าฝืนคำสั่งสอนในเวลาที่ยังอยู่นั้น¹¹.

ประเทศไทยได้มีโรงเรียนสอนขับและแก้เครื่องยนตร์โดยที่เอกชนเป็นผู้ดำเนินการอยู่ในความควบคุมของกองโรงเรียนราษฎร์ กระทรวงศึกษาธิการ ในส่วนกลางมี 21 แห่ง ในส่วนภูมิภาคมี 14 แห่ง (ตามแผนกที่ 26) ในการจัดตั้งโรงเรียนดังกล่าวจะต้องปฏิบัติตาม

⁹ คำพิพากษาฎีกาที่ 40/2507.

¹⁰ กรมตำรวจ, ประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 48 บทที่ 31 (พระชนกร: โรงพิมพ์ตำรวจ, 2507), หน้า 255.

¹¹ กฎกระทรวงมหาดไทย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2479 ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 53 ตอนที่ 66, หน้า 1334.

พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. 2497 เจ้าหน้าที่กองโรงเรียนราษฎร์จะออกไปตรวจดูว่า
 ผู้ตั้งโรงเรียนสอนชั้นประถมปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าวเพียงใด เช่น มีสถานที่อย่างน้อย 1 คูหา
 มีเครื่องมือเครื่องใช้ในการฝึกเพียงใด หากโรงเรียนใดเปิดสอนการแก่เครื่องดนตรีด้วย ก็จะต้อง
 มีเครื่องดนตรีอย่างพอเพียงให้เด็กนักเรียนได้ฝึกแก้ไข นอกจากนั้นยังควบคุมหลักสูตรให้มีการสอน
 เกี่ยวกับความรู้กฎหมายการจราจร กฎหมายรถยนต์ การใช้ยานิสัญญาต่าง ๆ สอนมารยาทใน
 การชั้นประถม การแก้ไขเครื่องดนตรีในกรณีต่างๆ เป็นต้น

เจ้าหน้าที่กองโรงเรียนราษฎร์ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า โรงเรียนสอนชั้น
 ประถมส่วนมากที่ดำเนินการอยู่ในเวลานี้ ยังขาดเครื่องอุปกรณ์การสอน และครูผู้ทำการสอนนั้น
 ยังไม่ไ้มาตรฐาน เมื่อเทียบกับประเทศที่เจริญแล้ว เช่น สหรัฐอเมริกา พื้นฐานของครูยังกำ
 าศัยความชำนาญเป็นพื้น สอนภาคปฏิบัติมาก ทั้งนี้มุ่งหวังเพื่อให้ชั้นประถมเป็นเอาใบขับขี่จากเจ้า
 หน้าที่ให้ได้ โรงเรียนส่วนมากไม่มีสนามฝึกเป็นของตนเอง ควรที่ส่วนราชการและเอกชนหรือ
 สถาบันต่างๆ น่าจะจับบทบาทในเรื่องนี้ เพื่อให้สังคมได้รับความปลอดภัย อุบัติเหตุจะไ้ลดลง ^{12.}

ผู้เขียนได้สังเกตเห็นตามโรงเรียนสอนชั้นประถมส่วนมากยังมีอุปกรณ์การสอนไม่
 เพียงพอ ทั้งมีการโฆษณาจูงใจประชาชนเพื่อหวังเงินมากกว่าที่จะช่วยสังคมให้ได้รับความปลอด
 ภัย เมื่อไม่มีอุปกรณ์ฝึกเพียงพอ ไม่มีสนามฝึก ครูฝึกไม่มีความชำนาญ การตัดสินใจในการแก้ไข
 สถานการณ์คับขันย่อมกระทำไม่ได้ ยังผลเสียหายทั้งทรัพย์สินและชีวิตของผู้รับการฝึกและของผู้อื่น
 ไปมากต่อมาก สมควรอย่างยิ่งที่จะต้องมีการข้อมบังคับและให้มีการควบคุมในเรื่องนี้อย่างใกล้ชิด
 การจราจรที่ติดขัดในนครหลวงอยู่นั้น สาเหตุหนึ่งก็มาจากผู้ขับรถไม่มีความสามารถเพียง
 พอไม่มีมารยาทในการขับรถ หลายครั้งที่ผู้เขียนพบการฝึกหัดขับรถตามบริเวณสนามหน้าพระ
 บรมรูปทรงม้า ถนนนอกเมือง บริเวณกรมตำรวจ(กองทะเบียนเคม) บางรายใจกล้านำรถออก
 สู่อถนน ขับซำๆ ไปถ่มมือให้รถคันที่ขับตามมาแรงขึ้นหน้าไปก่อน ซึ่งเป็นเหตุของการติดขัดจราจร

12. สัมภาษณ์ นายพนอ แก้วกำเนิด หัวหน้ากองโรงเรียนราษฎร์ เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2513

มีข่าวว่า กองทะเบียนกรมตำรวจกำลังวางโครงการจัดตั้งโรงเรียนสอนขับรถยนต์ขึ้น จะมีหลักสูตรทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้ผู้รับการฝึกอบรมได้ทราบถึงกฎหมายและระเบียบการ เติมนรถยนต์ตลอดทั้งให้มีการอบรมในเรื่องมารยาทในการขับรถ ให้รู้จักแก้ไขข้อบกพร่อง เมื่อมีการศึกษาเพื่อแก้ปัญหาการจราจรและเป็นการลดอุบัติเหตุ จุดประสงค์ที่ใหญ่ยิ่งก็คือต้องการสอนให้ประชาชนให้ขับรถยนต์ เป็น ขับรถยนต์ให้ถูกต้องตามหลักวิชาและกฎข้อบังคับการจราจร¹³ ผู้เขียนเห็นว่านับเป็นการ เริ่มต้นที่ดีอย่างหนึ่งของประเทศไทยคือลวกรที่จะควบคุมในเรื่องนี้ให้มากเมื่อทางฝ่ายราชการจัดตั้งเป็นตัวอย่างที่ดีแล้วฝ่ายเอกชนก็จะได้สร้างสรรค์ให้ดีขึ้นไปด้วย ซึ่งผลงานจะออกมาในรูปใดนั้นก็ต้องรอคอยกันต่อไป

9. ใบอนุญาตขับรถยนต์ปลอม

การที่บุคคลใดได้รับใบอนุญาตปลอมไปใช้นอกจากตนเองจะมีความผิดตามกฎหมายแล้วยังก่อความเสียหายให้แก่สังคมเป็นอย่างมากทั้งชีวิตและทรัพย์สิน และการปราบปรามของตำรวจก็ไม่ไ้ผลแค่แต่ก็ยังปรากฏอยู่เสมอคงจะกล่าวดังต่อไปนี้ -

กระทรวงการต่างประเทศได้ขอให้กรมตำรวจตรวจสอบกับใบอนุญาตขับรถยนต์ตลอดชีวิตเลขที่ 1352/2511, ที่ 11395/2511, ที่ 11398/2511 และเลขที่ 11399/2511 รวม 4 ฉบับว่าจะเป็นของจริงหรือไม่ เพราะมีบริษัทการบินแห่งหนึ่งได้ส่งเอกสารมาให้กระทรวงการต่างประเทศและให้คำรับรอง เพื่อเจ้าของใบอนุญาตขับรถยนต์ดังกล่าวจะได้นำไปแสดงกับรัฐบาลฮ่องกง¹⁴ กรมตำรวจได้ทำการตรวจสอบกับหลักฐานการออกใบอนุญาตขับรถยนต์ประเภทตลอดชีพแล้วปรากฏว่าใบอนุญาตที่กระทรวงการต่างประเทศส่งมาให้ตรวจนั้นเป็นของปลอมทั้ง 4 ฉบับ เพราะตามเลขหมายเหล่านั้น กรมตำรวจได้ออกให้แก่คนไทยทั้ง

13. หนังสือพิมพ์ สยามรัฐ ฉบับวันที่ 21 พฤษภาคม 2514, หน้า 1.

14. หนังสือกระทรวงการต่างประเทศที่ กต. 0202/21753 เรื่องขอให้กรมตำรวจตรวจสอบใบอนุญาตขับรถยนต์ตลอดชีพฯ ลงวันที่ 30 มิถุนายน 2512.

สิ้นมิได้ออกให้แก่คนต่างก้าวคนเงินแต่ประการใด ดังนั้นเป็นเรื่องที่คนจีนได้ใบอนุญาตปลอมไปจาก
ผู้ทุจริต ซึ่งกรมตำรวจจะได้ดำเนินการต่อไป

นอกจากนั้น เจ้าหน้าที่แผนกใบขับขี่รถยนต์ กองทะเบียน ได้ทำการตรวจสอบกับ
ใบอนุญาตซึ่งตำรวจนครบาลส่งมาให้ นายทะเบียนยึดตามกฎหมายนั้น มีใบอนุญาตขับรถรถยนต์จำนวน
ไม่น้อยที่เป็นใบอนุญาตปลอม และยิ่งกว่านั้นยังพบว่าใบอนุญาตปลอมบางฉบับได้มีการต่ออายุการไต่
ถึงสองครั้ง เรื่องการใช้เอกสารปลอมนี้ ทางกองทะเบียนได้ส่งให้ตำรวจท้องที่ดำเนินการทุกกราย
พร้อมกันนั้นได้ร่วมมือกันสืบหาแหล่งผลิตใบอนุญาตปลอมขายให้แก่ประชาชนอย่างเร่งรีบ การที่ประ
ชาชนผู้เช่าไม่ถึงการยอมเสียเงินและได้ใบอนุญาตปลอมไปโดยที่ตนเองไม่มีความรู้ความสามารถ
นั้นเป็นการปล่อยให้ "ชาตกร" ออกไปฆ่าประชาชนผู้บริสุทธิ์ ซึ่งจะเป็นผู้รับเคราะห์กรรมจากผลชั่ว
ร้ายของบุคคลไม่กี่คนนั่นเอง

10. คนขับรถแท็กซี่ใช้ใบอนุญาตของบุคคลอื่น

เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2513 เวลาประมาณ 23.00 น. ได้มีคนร้ายว่าจ้างรถแท็กซี่
ให้ไปส่งแถวบริเวณถนนประชาชื่น ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน พระนคร แล้วทำการชิงทรัพย์
แต่ปรากฏว่าคนขับรถแท็กซี่ชกขึ้น คนร้ายจึงได้มีค้อนขว้างขวักตาย เหตุเกิดในห้องที่สถานีตำรวจ
นครบาลเกาปูน ร.ต.ท. ชาติชาย วัฒนสิน พนักงานสอบสวน ได้ไปตรวจสถานที่เกิดเหตุ
พบรูปถ่ายคนขับชื่อ "นายบุญส่วน สารานูจิตร" คัดไว้ที่หน้ารถแท็กซี่โตโยต้า ก.ท.ท. - 5141
ครั้งรุ่งขึ้นวันที่ 1 กันยายน 2513 ปรากฏว่า นายบุญส่วน สารานูจิตร ได้เข้าพบ ร.ต.ท. ชาติชาย
วัฒนสิน แจ้งว่าผู้ที่ถูกคนร้ายฆ่าตายคือนายละม้าย สมองเพชร อายุ 28 ปี อยู่บ้านเลขที่ 5/82
ซอยสดาพร แยกจากซอยพร้อมพรรณ ถนนประชาสงเคราะห์ ห้วยขวาง อำเภอพญาไท พระนคร
ผู้ตายได้เช่ารถแท็กซี่กันเดียวกัน โดยนายบุญส่วน สารานูจิตร ขับในตอนกลางวัน ส่วนนายละม้าย
สมองเพชร ขับในตอนกลางคืน แล้วนายละม้ายฯขอใช้ใบอนุญาตขับรถของนายบุญส่วนฯร่วมกัน
เพื่อจะไต่ไม่ต้องเสียเวลา เปลี่ยนแผ่นป้ายชื่อและรูปคนขับซึ่งต้องคิดไว้ 15.

15. หนังสือพิมพ์ พิมพ์ไทย ฉบับวันที่ 2 กันยายน 2513. หน้า 1

ผู้เขียนรู้สึกว่ามันจะโค่นพบเหตุการณ์เช่นนี้สักครั้งหนึ่งถ้าหากว่าคนขับรถแท็กซี่กันดังกล่าวไม่ถูกคนร้ายชิงทรัพย์ฆ่าตายก็คงจะไม่อ่านข่าวเรื่องการใช้ใบอนุญาตคล้ายกันถึงเช่นกรณีนี้เป็นต้น

11. การใช้ใบอนุญาตขับรถยนต์ปลอมจากนายหน้า

จะต้องยอมรับความจริงข้อหนึ่งว่าขณะนี้ไม่ว่าจะเป็นตำรวจนครบาล ตำรวจภูธร ตำรวจกองปราบปราม หรือแม้แต่ตำรวจทางหลวง ส่วนมากแล้วจะไม่ทราบว่าใบอนุญาตขับรถยนต์ฉบับที่ผู้ขับรถแสดงให้ดูนั้น เป็นของปลอมหรือไม่ แม้แต่ผู้ใช้เองก็ไม่ทราบเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ก็เพราะขาดการประชาสัมพันธ์และความเข้าใจต่อกัน หรือเป็นที่เกรงว่าถ้าบอกในรายละเอียด หรือลักษณะของใบอนุญาตที่แท้จริงให้ประชาชนได้ทราบ หรือมีการอบรมตำรวจที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ทราบ เกรงว่าจะมีการปลอมแปลงใบอนุญาตกันมากเช่นนั้นหรือ บัณฑิตผู้เขียนจะกล่าวต่อไป ผู้เขียนมีโอกาสได้สัมภาษณ์ประชาชนที่ได้ใบอนุญาตปลอมจากนายหน้าไปให้จนถูกตำรวจยึดไป ต่อไปนี้เป็นข้อความที่ประชาชนเต็มใจให้ข้อเท็จจริงคือ วันหนึ่งเขาได้ไปที่กองทะเบียน หลังกรมตำรวจ เพื่อจะทำใบอนุญาตขับรถส่วนบุคคล แต่ไม่รู้จักใครในขณะที่เกิดไปถึงบริเวณกองทะเบียนนั้นมีชายคนหนึ่งซึ่งไม่เคยรู้จักมาก่อนเข้ามาถามว่าจะทำอะไร เขาได้ตอบว่าจะมาขอญาติทำใบขับขี่ส่วนบุคคล ชายคนนั้นถามต่อไปว่ามีหลักฐานมาพร้อมแล้วหรือยัง เขาตอบว่าเตรียมมาเรียบร้อยแล้ว ชายคนนั้นเอาไปดู ก็พูดขึ้นว่า หลักฐานของเขาไม่สมบูรณ์คือ อายุไม่ครบ แต่จะช่วยให้จนได้ใบอนุญาต ขอค่าวิ่งเต้นเป็นเงิน 300 บาท โดยไม่ต้องสอบและจะทำทะเบียนสำเนาสำมะโนครัวให้เป็นบุคคลในครอบครัวเขาด้วยคือเป็นคนี่ 47 พร้อมทั้งจะทำบัตรประชาชนให้ในท้องที่อำเภอคูสิต ครั้งแรกนายซ่า นายรัศมีสุข ผู้ให้ข้อเท็จจริงเรื่องนี้ไม่เชื่อว่าจะทำได้ แต่ก็อยากลองดูว่าถ้าสำเร็จก็ไม่ต้องรำคาญใจ จึงตอบตกลงโดยมอบเงินให้ไปก่อน 150 บาท ชายผู้นั้นบอกให้เขารอที่ร้านกาแฟแห่งหนึ่งในบริเวณกองทะเบียนจนกระทั่งเวลาประมาณ 13.30 น. ชายคนนั้นก็มาหาที่ร้านกาแฟและได้มอบใบอนุญาตส่วนบุคคลให้ เมื่อเขาได้รับใบอนุญาตมาขึ้นเขาเชื่อว่าเป็นใบอนุญาตที่แท้จริงจึงมอบ

เงินที่เหลืออีก 150 บาท ให้ขายคนนั้นไปเป็นค่าสมนาคุณและค่าบริการเจ้าหน้าที่ ตามที่ทราบ
มาเช่นนั้น ชื่อประการหนึ่งเขาก็ซื้บรถเป็นมาบ้างแล้ว ทั้งเอกสารก็มีเพียงพอ เมื่อไ้รับใบอนุญา
ดมาก็ไ้ไปรับจ้างเป็นคนซื้บรถยนต์ไ้ร้านค่าแห่งหนึ่งแถวสะพานคำ อยู่มาวันหนึ่งก็ถูกตำรวจจราจร
เรียกให้หยุดและขอตรวจใบซื้บซึ้ ตำรวจผู้นั้นบอกว่าสงสัยจะเป็นใบอนุญาตปลอม ให้เขาซื้บรถตาม
ไปที่สถานีตำรวจนครบาลพลับพลาไชยเขต 1 ในขณะที่เขาซื้บรถตามไปจนจะถึงสถานีตำรวจ
กล่าว เกิดความกลัวจะถูกจับเลยซื้บรถหนีไปเสีย แล้วกลับมาที่ร้านแห่งนั้น และด้วยความกลัวคำ
รวจจะตามจับ จึงไ้ลาออกจากร้านนั้น กลับมาบ้านและไปมีอาชีพอย่างใด

เมื่ออยู่บ้านนานเขาก็รู้สึกเบื่อหน่าย อยากจะมีอาชีพซื้บแท็กซี่บ้าง และรู้อยู่วาตนเคย
ไ้ใบอนุญาตจากนายหน้าี่หากินอยู่บุรี เวลกองทะเลเบียน วันหนึ่งเขาจึงไ้ย้อนกลับมาที่ร้านกาแฟ
แห่งหนึ่งในบุรี เวลกองทะเลเบียน แล้วถามเจ้าของร้านกาแฟว่า อยากจะทำใบอนุญาตซื้บรถยนต์
สาธารณะสักใบพอจะมีทางช่วยไ้ไหม เจ้าของร้านบอกว่า เรื่องนี้ไม่ยาก มีเงินเตรียมมาหรือ
เปล่า เขาตอบว่าจะคิดเท่าไร เจ้าของร้านบอกว่าคิดค่าบริการ 400 บาท เขาก็ตกลงไ้ยอมมอบ
เงินไ้ไป ต่อมาประมาณ 2 ชั่วโมงจากนั้น เจ้าของร้านกาแฟก็นำใบอนุญาตซื้บรถยนต์สาธารณะ
มาให้ พร้อมกับป้ายหน้าอก ใบอนุญาตสำหรับศึกรูปคนซื้บแท็กซี่ไว้ที่หน้ารถ แล้วเจ้าของร้านยังไ้
สั่งกำซื้บให้เอาเหรียญอันละสลึงคอกกลงในกลางรูปใบซื้บซึ้ เพื่อให้คล้ายกับตราไ้เงินของกรมคำ
รวจที่ประทับในเอกสาร เขาไ้กระทำให้ตามทุกอย่าง และไ้ไ้ใบอนุญาตนั้นซื้บรถแท็กซี่หากินไ้
ประมาณ 3 เดือน ก็ถูกตำรวจสถานีบุบยารามยึคใบอนุญาตไปฐานซื้บรถฝ่าฝืนกฎจราจร เขารู้ไ้
ใจว่าไ้ใบอนุญาตมาซื้บรถเป็นใบอนุญาตปลอม จึงไม่ศึใจที่จะเอาถึกลับคืน แล้วเลิกประกอบอาชีพ
ซื้บรถยนต์ตั้งแต่นั้นมา ^{16.} เหตุการณ์ที่ผู้เขียนไ้รับฟังและสัมภาษณ์จากประชาชนนี้ ก็เป็นเรื่องที่

16. สัมภาษณ์ นายท่ามาญ รัชมีสุข บ้านเลขที่ 45 หมู่ที่ 7 ตำบลแสมคำ อำเภอบางขุนเทียน
จังหวัดคณบุรี เมื่อวันที่ 15 กันยายน 2513

ที่จะพอยืนยันเกี่ยวกับ"นายหน้า"หรือ"หน้าม้า"ที่แอบแฝงหาเสียงซื้ออยู่ในบริเวณกองทะเบียนได้ เป็นอย่างดี แม้ว่าเหตุการณ์นี้จะได้เกิดขึ้นล่วงเลยจนหมดอายุความก็ตาม แม้แต่ในปัจจุบันก็ยังมีความหมายหนักนากับประชาชนใค้อยู่อีก ดังที่จะกล่าวต่อไป

12. กวักขันให้กองทะเบียน เข้มงวดในการออกใบอนุญาตขับรถยนตร์ และการปราบปรามผู้กระทำความผิดในกรณีต่างๆ

การจราจรที่ติดขัดอยู่ในนครหลวงทุกวันนี้ เป็นเพราะผู้ขับรถยนตร์ส่วนมากไม่มีความสนใจที่จะปฏิบัติตามกฎข้อบังคับการ เคนรด ทั้งเป็นผู้ที่ไม่มีบารยาทอันดีงามของผู้ขับรถ อธิบัติกรมตำรวจ จึงได้มีคำสั่งให้กองทะเบียนได้เข้มงวดกวักขันในการออกใบอนุญาตขับรถยนตร์ ก่อให้มีการสอบทั้งปากเปล่าและข้อเขียน เพื่อให้ผู้เข้าทดสอบได้มีความรู้อย่างจริงจัง และหากว่าจับบุคคลที่ใช้ใบอนุญาตปลอมไค้ตองคำเป็นคดีที่¹⁷ หนังสือพิมพ์ไค้ลงข่าวนี้แทบทุกฉบับ แต่นักเขียนการ์ตูนของประเทศไทยกลับเขียนภาพล้อว่า" ชาวคี่ของไค้ "(ตามภาพแนวที่ 27) ผู้เขียนเห็นว่าจินตนาการของนักเขียนการ์ตูนนั้นไม่ไค้ลดทอนความเป็นจริงเท่าไค้นัก เป็นการสะท้อนภาพของการบริหารงานและสังคมคนไทยไค้เป็นอย่างดีด้วย

เรื่องนายหน้าไค้ไค้ก่อความเดือดร้อนรำคาญไค้แก่ผู้ไปติดต่อราชการกับเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการต่างๆมาแล้วเป็นอย่างมาก ความจริงนั้นทุกส่วนราชการที่มีภารกิจติดต่อกับประชาชน ไค้ทำการปราบปรามอย่างไค้ลดละ ดังจะเห็นว่า กรมตำรวจไค้ดำเนินการไค้ เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2513 เวลาประมาณ 14.00 น. พ.ต.ท. สุริยะ โมรานนท์ สารวัตรใหญ่ พ.ต.ต. รุ่งพล อัครศาสตร์ สารวัตรปราบปราม พร้อมด้วยนายสืบพลตำรวจจำนวนหนึ่ง ไค้ไปทำการจับกุมพวก "หน้าม้า" ที่หากินในบริเวณกองทะเบียน ที่ตำบลลาดพร้าว ไค้ทั้งหมดถึง 27 คน นำตัวมาสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ แล้วทำการ เปรียบเทียบปรับในข้อหา" ก่อความเดือดร้อน

17. หนังสือพิมพ์ สยามรัฐ ฉบับวันที่ 11 พฤศจิกายน 2512. หน้า 2

ราคาอยู่ที่แก่ประชาชน" คนละ 200 บาท นอกจากนั้นแล้วเจ้าหน้าที่ตำรวจยังได้กล่าวอบรม
สั่งสอนให้ประพฤติตนและหาทางประกอบอาชีพโดยสุจริตต่อไป แล้วปล่อยตัวไปทั้งหมด¹⁸.

ผู้เขียนได้เคยกล่าวมาแล้วว่า เรื่องหน้าม้าหรือนายหน้ามีอยู่แทบทุกหน่วยราชการ
และองค์การรัฐวิสาหกิจ นึกกันแต่ว่าจะมีอยู่ในลักษณะใดเพียงไร เท่านั้น ถ้าหัวหน้าส่วนราชการ
เป็นบุคคลที่เข้มแข็ง เอาการ เอางานหนัก ออกพบปะประชาชนที่มาติดต่อสอบถามความต้องการหรือ
ปัญหาข้อขัดข้องในการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ ก็ยากที่จะให้หนักวโยกาศต่างๆหลอกลวงประชาชนได้
ประชาชนที่มาติดต่อก็จะได้รับความสะดวกรวดเร็วและเป็นธรรม ไม่ใช่มีการกระทำเพียงเริ่มต้น
แบบ"ตีปลาหน้าไซ"ตอนที่มารับงานใหม่ๆหรือตอนที่จะจากไป การที่จะให้ประชาชนได้รับความสะ
ดวกในการติดต่อกับส่วนราชการนั้น จำเป็นจะต้องมีการประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ ให้ประชา
ชนได้ทราบว่างานที่ประชาชนเสนอไปยังเจ้าหน้าที่ จะต้องดำเนินการวิธีช้านานเท่าใด จะต้อง
ผ่านเจ้าหน้าที่แผนกไหน กองไหนบ้าง ถ้ามีอุปสรรคหรือไม่ได้รับความสะดวกจะพบกับเจ้าหน้าที่
ระดับใดก่อน ถ้ากระทำได้ถึงกล่าวนี้ก็จะเป็นการตักตวงนายหน้าได้มาก อีกประการหนึ่งผู้เขียน
เห็นว่าขอละประชาชนที่ไปติดต่อกับส่วนราชการก็ยากจะได้ผลงานรวดเร็ว ไม่ใช่โอกาสแก่เจ้า
หน้าที่ผู้รับผิดชอบได้มีเวลาตรวจดูระเบียบข้อบังคับให้ถูกต้องในคานเอกสาร เสียก่อน เพราะหาก
เกิดความบกพร่องขึ้นมาย่อมเป็นผลเสียแก่ส่วนราชการและประชาชนในที่สุด แต่ก็มีเจ้าหน้าที่ของ
รัฐบางคนที่ไม่พยายามเร่งรัดงานปล่อยให้ประชาชนมารอคอยเสียเวลาประกอบอาชีพ บางคนใน
ชนบทต้องเดินทางมาไกลๆและรอนแรมคอยเจ้าหน้าที่ ได้มาติดต่อยังอำเภอแห่งหนึ่ง รอคอยแต่เจ้า
จนบ้ายก็ไม่เห็นใครทำงานให้ ไปถามปลัดอำเภอก็บอกให้รออีก เขารอนจนเกิดคันคาลโทสะ จึงถือ
ปืนโกนเข้าไปจะปากคอปปลัดอำเภอผู้นั้น กังนี่เป็นแทน

ถึงที่กล่าวแล้วว่า นายหน้าไม่คุ้มแห่งเดียวที่กองทะเบียนเท่านั้น ยังมีอีกหลายแห่ง
สุดแต่แต่ว่าหน่วยงานไหนจะมีมากกว่ากัน ดังเช่นนายจิตร สมายใจ ผู้ขับรถประจำทางสาย
สมุทรปราการ - กรุงเทพฯ ซึ่งได้ใบอนุญาตขับขี่รถยนต์ของกรมการขนส่งทางบก ฉบับหมาย

¹⁸. หนังสือพิมพ์ ไทยเคส! ฉบับวันที่ 20 สิงหาคม 2513, หน้า 1

เลขที่ 1,34/2512 ได้เปิดเผยกับผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งว่าเขาได้ไปถือก่อเพื่อทำใบอนุญาตขับรถยนตร์ที่กรมการขนส่งทางบกได้พบกับ "หน้าม้า" ที่หากินอยู่ในบริเวณนั้น อาสามาทำใบอนุญาตให้โดยขอค่าวิ่งเต้น 250 บาท ในที่สุดเงินของเขาที่สุดเปล่าโดยไม่ได้อะไรเลย เขาจึงคัดสินใจเข้าหาเจ้าหน้าที่กรมการขนส่งทางบกเพื่อสมัคร เข้าเรียนการขับรถยนตร์ที่โรงเรียนขนส่ง เขาเรียนอยู่ 2 เดือนจึงสามารถสอบผ่านจนได้รับใบอนุญาตขับรถยนตร์ของกรมการขนส่ง และได้ขอรับรองผ่านทางหนังสือพิมพ์ให้ประชาชนได้ไปติดต่อกับเจ้าหน้าที่โดยตรงในเรื่องการทำใบอนุญาตอย่าได้เห็นแก่ความสะดวกสบายเพราะเงินก็จะเสียและไม่ปลอดภัยแก่ตนเองด้วย¹⁹.

ผู้เขียนได้สังเกตเห็นการปฏิบัติหน้าที่ส่วนราชการหลายแห่งที่ต้องติดต่อกับประชาชนไม่ว่าจะเป็นที่กรมศุลกากร กรมที่ดิน สำนักแขวงทะเบียนท้องถิ่น ศาล เทศบาล เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ตั้งใจปฏิบัติรับใช้ประชาชนอย่างจริงจังและได้ผสมความมุ่งหมายของทางราชการ ความกล้าของงานอาจจะต้องมีเพราะความรับผิดชอบคงได้กล่าวมาแล้ว ซึ่งประชาชนส่วนมากก็จะไม่พอใจเพราะเขาสังเกตเห็นคนที่เป็น "หน้าม้า" ก็จะเป็นผู้ที่เข้าออกนอกในหรือเป็นผู้ที่มีความสนิทชิดชอบกับเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการหรือองค์การนั้นเป็นพิเศษมากกว่าบุคคลอื่นหรือบุคคลธรรมดาจะพึงมี ชาวต่างชาติบางกลุ่มเช่นชาวจีนจะตั้งตัวแทนหรือเป็นที่รู้จักในหมู่ของเขาเองว่าถ้าจะไปติดต่อกับส่วนราชการนี้จะต้องผ่านกับบุคคลนั้นที่จะบรรลาคให้เรื่องของเขาสำเร็จและก็เป็นจริงอย่างที่สามัญชนเข้าใจว่าความสำเร็จของงานที่ "หน้าม้า" ทำมาให้เห็นมีผลโดยที่เขาจะเสียเงินเพิ่มก็ยอมที่ถือว่าเสียเวลาประกอบอาชีพ แต่ด้านนี้กลับกันให้เสียแล้ว การที่หน้าม้าทำงานได้เช่นนั้นเป็นการถูกประสิทธิภาพในการบริหารงานของหัวหน้าและเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการและองค์การนั้นเป็นอย่างมาก เป็นการให้ประชาชนเขาเสื่อมศรัทธาเห็นว่าราชการหรือพนักงานขององค์การนั้นหมด "ศักดิ์ศรี" ไปทีเดียว²⁰.

19. หนังสือพิมพ์ ไทยเคส ฉบับวันที่ 24 สิงหาคม 2513, หน้า 1.

20. วัชร ภูไท (นามแฝง) อะไรก็ได้, หนังสือพิมพ์ สยามรัฐ ฉบับวันที่ 28 สิงหาคม 2513, หน้า 5.

ประชาชนส่วนมากมีความสนใจในเรื่องการออกใบอนุญาตขับรถยนต์ของกองทะเบียนที่ดำเนินการอยู่ ตลอดทั้งเรื่องนายหน้าที่มีบทบาทในกองทะเบียนเช่นกัน ถึงกับมีคนเขียนบทความลงในหนังสือพิมพ์เล่า เรื่อง เหตุการณ์ที่ตนได้ประสบ เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2513 อันเป็นวันที่ผู้ถูกระห่มอเจ้าฟ้าชายเสด็จไปที่กองทะเบียน เพื่อทดสอบความสามารถในการขับรถยนต์อย่างสามัญชนธรรมดา เมื่อพระองค์ท่านเสด็จไป ๓ ที่ใด ที่นั่นก็มีแต่ความรุ่มเย็น เจ้าหน้าที่ตำรวจกองทะเบียนปฏิบัติงานกันอย่างมีระเบียบ "หน้า" สีสืบสามสิบหายหน้าไปหมด เขาอยากจะทำให้การปฏิบัติงานของตำรวจกองทะเบียนเป็นอย่างที่ glimpse เห็นในวันนั้นตลอดไป ตัวเขาเองได้เคยไปที่กองทะเบียนเกี่ยวกับเรื่องใบอนุญาตขับรถยนต์ ที่ถูกตำรวจนครบาลพระราชวังยึดไว้ในข้อหาขับรถฝ่าไฟแดง ปรับไป 100 บาท และยึดใบอนุญาตขับรถไว้ 1 เดือน เมื่อครบกำหนดแล้วให้ไปขอรับใบอนุญาตคืนได้จากกองทะเบียน ครั้นเมื่อไปที่กองทะเบียนก็พบกับบรรดานายหน้าเสนอตัวขอทำใบอนุญาตให้ โดยเรียกค่าบริการ 350 บาท ให้สัญญาว่า "ทำเข้าได้บาย" แต่เขาไม่ตกลงด้วย ²¹ เรื่องนี้ก็เป็นอุทธานหรืออีกเรื่องหนึ่ง

12.1 การลงโทษผู้ฝ่าฝืนขับรถยนต์ไม่มีใบอนุญาต กับชนคนแล้วหลบหนี ผู้ขับรถยนต์ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับกฎจราจร เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจขอตรวจใบอนุญาตขับรถยนต์ก็อ้างว่า "ไม่มี" ทั้งนี้ ก็เพื่อที่จะยอมเสียค่าปรับเพียงเล็กน้อย ดีกว่าจะถูกยึดใบอนุญาต อธิบดีกรมตำรวจได้มีคำสั่งให้ตำรวจทุกท้องที่ตำรวจอาสาสมัคร ทว่าการเปรียบเทียบกับผู้ที่อ้างว่าไม่มีใบอนุญาตขับรถทุกราย ในอัตรารายละ 500 บาท นอกจากนั้นแล้ว ได้แจ้งผ่านทางโฆษกกรมตำรวจ ขอให้เจ้าของรถยนต์ใดมีกฎหรือสัญญากับผู้ขับรถยนต์ในบริษัทห้างร้านของตนไว้ ให้กระทำตนเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม และได้เตือนสตินักขับรถยนต์ทั้งหลายว่า เมื่อชนคนแล้วควรประพฤติตนเยี่ยงลูกผู้ชาย เมื่อใดกระทำความผิดขึ้นแล้ว ก็สมควรที่จะกล้ารับผิดชอบ หรือถ้าหากเห็นว่าตนไม่ได้เป็น

²¹ พิมพ์ไทย เบื้องหลังข่าว ฉบับที่ 642 วันที่ 30 สิงหาคม 2513. หน้า 14

ฝ่ายนี้ อย่างน้อยก็ควรจะมีมนุษยธรรมต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน เมื่อตนเองแล้วก็ไม่ควรจะไป
 ก่อกองช่วยเหลือ ให้ความรู้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ย่อมเป็นผลดีแก่ตนเอง ทั้งจะเป็นการทำเรื่อง
 ที่ยุ่งยากนั้นให้เป็นเรื่องที่ยายเข้า. นักเขียนการ์ตูนได้เขียนภาพล้อว่า " หนากแพ้นไม้แพ "
 ตามภาพผนวกที่ 28

เรื่องคนขับรถยนต์ชนคนแล้วหลบหนีไปนั้น กรมตำรวจได้มีคำสั่งกำชับไปยังตำรวจ
 ท้องที่ทุกแห่ง ให้ดำเนินการติดตามจับกุมเอาผู้กระทำความผิดมาลงโทษให้จงได้ เมื่อจับได้แล้ว
 ไม่ควรให้ประกันและให้ยึดรถยนต์นั้นไว้จนกว่าจะเสร็จคดี กับให้ยึดหรืออายัดใบอนุญาตขับรถนั้น
 เสีย ให้หัวหน้ากองทะเบียน กรมตำรวจ จัดตั้งศูนย์อำนวยการอยู่ที่ชนคนแล้วหลบหนี ส่งคดีประกาศเป็น
 คราวๆ ไปยังนายทะเบียนยานพาหนะต่างจังหวัด เพื่อป้องกันการวิ่งเต้นเอาใบอนุญาตขับรถ
 ยิงต่างจังหวัดอีก และเพื่อผลในการติดตามจับกุมผู้กระทำความผิดนั้นได้งายเข้า 22.

การที่ผู้ขับรถชนคนตาย หรือก่อให้เกิดทรัพย์สินเสียหายอย่างร้ายแรงแล้วหลบหนี
 ไปนี้ เป็นปัญหาที่สังคมเราจะต้องช่วยกันแก้ไข ในปัจจุบันถ้าคนขับรถบรรทุกหรือรถยนต์
 โดยสาร เมื่อเกิดอุบัติเหตุไม่ตายพิลาพวงมาลัยรถก็ต้องหนีไปตามระเบียบทุกครั้ง การที่
 ต้องหนีไปนั้น ก็เพื่อที่จะให้เจ้าของรถยนต์ได้ทำความตกลงกับผู้เสียหายทั้งทางแพ่งกับทางอาญา
 หรือทำความตกลงกับเจ้าหน้าที่เสียก่อน ซึ่งนับว่าไม่เป็นธรรมแก่ผู้ประสบเคราะห์กรรมและสังคม
 แต่ประการใด สมควรที่จะขจัดบุคคลประเภทนี้และปัญหาทำนองนี้ให้หมดไปโดยเร็วที่สุด การที่จะ
 ให้ทางฝ่ายบ้านเมืองจัดการแต่ฝ่ายเดียว นั้น ผลที่จะบังเกิดขึ้นจะช้าและยุ่งเหยิงไกลออกไป ผู้
 เขียนอยากเสนอให้ปัญหาหมายถึงกับเจ้าของรถยนต์ได้มีส่วนจะชดเชยค่าเสียหายให้ก่อน เพราะ
 การที่ตนได้รับบุคคลใดบุคคลหนึ่งเข้ามา เป็นคนขับรถในบริษัทห้างร้านของตน จะต้องรู้จักประ
 วัติความเป็นมาของบุคคลนั้นพอควร จึงจะมอบความไว้วางใจให้ทำงานได้ ไม่ใช่พอเกิดอุบัติเหตุ
 แล้วปฏิเสธว่าพึ่งจะมาขับรถได้วันสองวันอะไรทำนองนั้น อีกประการหนึ่ง ผู้ที่ขับรถรับส่ง
 เด็กนักเรียนเล็กๆนั้น เจ้าของหรือผู้จัดการโรงเรียนน่าจะสนใจประวัติส่วนตัวและครอบครัว

22. หนังสือพิมพ์ สยามรัฐ ฉบับวันที่ 27 สิงหาคม 2513. หน้า 1

ว่าเป็นอย่างไรในต่างประเทศมีการศึกษาและทดสอบความสามารถกันโดยละเอียด เพราะการที่เด็กเล็กๆต้องเสียชีวิตลงเพราะความประมาทของคนขับรถคนไหนก็น่าเศร้าเหมือนกัน ยิ่งความโหดมันส์อย่างสุกซึ้งให้แก่ปีศาจกาอย่างที่สุดจะพรรณา เพราะผู้เขียนเองได้ประสบมาแล้วในวันที่ 25 เมษายน 2505 เพราะความประมาทของคนขับแท็กซี่ชายต้องเสียชีวิตลงไป

ผู้เขียนได้อ่านและศึกษาบทความที่เกี่ยวกับอุบัติเหตุและคดีความเรื่องนี้เสมอมา ได้พบว่ามีการให้รางวัลนำจับคนขับรถชนคนแล้วหลบหนีมีรูปถ่ายบอกลักษณะ ซึ่งในประกาศมีดังนี้

"... รางวัล 1,000 บาท: นายถาวร พยุง พนักงานขับรถร่วมบริษัทขนส่ง จำกัด ได้ขับรถเกิดอุบัติเหตุแล้วหลบหนีไป หากผู้ใดจับส่งตัวให้เจ้าหน้าที่ได้ จะให้ รางวัล 1,000 บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน)²³..." และ

"... รางวัล 1,000 บาท: นายเฉลิม สุขขิม อายุ 34 ปี เป็นพนักงานขับรถบริษัทขนส่งจำกัด ก้นหมายเลข 99 - 151 ได้เกิดอุบัติเหตุชนคนที่เกินข้ามถนนถึงแก่ความตายแล้วได้หลบหนีไป หากผู้ใดจับตัวส่งเจ้าหน้าที่ได้ จะให้รางวัล 1,000 บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน)...."²⁴

เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าแม้บริษัทขนส่งจำกัดซึ่งเป็นของรัฐ เองยังจำต้องประกาศให้รางวัลผู้นำจับคนขับรถชนคนของตนเอง เท่ากับยอมรับต่อประชาชนว่าผู้ที่มาขับรถชนในบริษัทขนส่งจำกัดนั้นไม่ทราบที่อยู่หรือรู้จักอุปนิสัยใจคอว่าเป็นอย่างไร ผู้เขียนไม่อยู่ในฐานะที่จะกล่าวว่าเป็นการประสานการทำงานของบริษัทนั้นหรือไม่ หรือต้องการได้ตัวไปช่วยรับผิดทางแพ่งเฉลี่ยความรับผิดชอบน้อยลงหรืออย่างไร แล้วผู้ที่ขับรถชนหนีไปแค่ชั่ววันๆนั้นไม่ทราบว่ามีการดำเนินการไปเพียงใดแล้ว สือมวลชนไม่ได้ให้ความกระจ่างแก่ประชาชนในเรื่องเหล่านี้แต่ประการใด

23. หนังสือพิมพ์ สยามรัฐ ฉบับวันที่ 6 มีนาคม 2513 , หน้า 7 .

24. หนังสือพิมพ์ สยามรัฐ ฉบับวันที่ 27 มีนาคม 2513 , หน้า 7 .

12.2 การปราบปรามแหล่งผลิตใบอนุดาคชับริดยนตร์ปลอม ตำรวจกองกำกับการสืบสวนสอบสวนนครบาลเหนือ ได้ทำการจับกุมนายโรจน์ พยัคฆ์เลิศ อายุ 21 ปี เจ้าของร้านแสงทองอยู่ที่บ้านเลขที่ 201/5 ถนนสุขุมวิท ตำบลสวนจิตรลดา อำเภอคูสิต พระนคร เป็นแหล่งผลิตใบอนุดาคชับริดยนตร์ปลอมแหล่งใหญ่ ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ตรวจค้นพบเอกสารปลอมมากมายมีทั้งนามบัตร บัตรประชาชนที่ปลอมแล้ว 18 ใบ สำเนาทะเบียนสำมะโนครัวปลอม 9 ใบ ซึ่งทำในนามอำเภอคูสิตและพญาไท ตราयाงประกรูท ตราयाงของกรมการขนส่งทางบก และรูปถ่ายของผู้มาติดต่ออีก 24 คน ใบสุทธิปลอม 2 ใบ แบบขอหนังสือเดินทางไปต่างประเทศ 20 ชุด ทะเบียนทหารกองเกินปลอม 3 ฉบับ และตำรวจได้ไปจับกุมนายภาคประวิทย์ นายประวิติ ฉันทานุกรณ์ และนายสุวัตร ชรรฆานุกาพ ซึ่งได้ร่วมกันทำการปลอมใบอนุดาคชับริดยนตร์มาเป็นเวลาช้านาน²⁵

เมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 2514 ตำรวจกองกำกับการสืบสวนนครบาลเหนือประกอบด้วย ร.ต.อ.บุญเสริม จงใจ, ร.ต.อ.วัฒนชัย จารุประภา, ร.ต.อ.ชูเดช มีชฉิมานนท์ และร.ต.ท.นิยม ไพรสันต์ ได้พากันไปที่ร้านขายอาหารของกองทะเบียน กรมตำรวจ เพื่อสืบสวนจับกุม "หน้าม้า" ที่ทำใบอนุดาคชับริดยนตร์ปลอมขายให้แก่ประชาชน ได้พบหน้าม้ากับกั้งที่กำลังหาคนทำใบขั้วขี้อยู่ในร้านอาหารดังกล่าว ร.ต.ท.นิยม จึงเข้าไปติดต่อบริษัทใบอนุดาคชับริดยนตร์ขาย ปรากฏว่าหน้าม้าเรียกเงิน 400 บาท จึงได้ต่อรองกันเหลือ 150 บาท จึงมีค้ำจำไว้ 50 บาท และนัดหมายวันที่ 31 สิงหาคม 2514 เวลา 11.00 น.จะไปเอาใบขั้วขี้อันถึงเวลาตามนัดนายตำรวจชุดเดิมก็ไปยังกองทะเบียนสถานที่เดิมได้พบนายจรัส ดวงแก้ว นายอภิศักดิ์ ตราฐ นายบุญเพียร ดวงแก้ว กับวัยรุ่นอื่นหนึ่งคน ขณะที่หน้าม้าจะมอบใบอนุดาคชับริดยนตร์ปลอมให้ ร.ต.ท.นิยม ซึ่งปลอมตัวไปนั้นได้ขอเงิน 100 บาทที่เหลืออยู่ ร.ต.ท.นิยมก็มอบให้ไป และนั่นคืนนี้นายตำรวจชุดดังกล่าวก็แสดงตัวเป็นเจ้าของพนักงานเข้าทำการจับกุมโดยถูกต้อง

25. หนังสือพิมพ์ ไทยเคส ฉบับวันที่ 13 กันยายน 2513, หน้า 1.

ตั้งที่กล่าวมาแล้วคนตัวผู้ต้องหาพบใบอนุญาตขับรถรถยนต์, รถจักรยานยนต์, สามล้อเครื่องรวม 5 ฉบับ (ตามภาพผนวกที่ 29) ซึ่งล้วนแต่เป็นใบอนุญาตปลอมทั้งสิ้นพร้อมกับเงินของกลาง 100 บาทที่ได้รับไปจาก ร.ต.ท. นิยม จึงได้นำตัวผู้ต้องหาทั้งหมดไปสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาล บางซื่อในข้อหาฐานปลอมแปลงเอกสารของทางราชการต่อไป^{26.}

13. การเก็บรักษาเงินค่าธรรมเนียมและจำนวนใบอนุญาตต่างๆ

ผู้เขียนได้มีโอกาสขอทราบจำนวนใบอนุญาตขับรถรถยนต์ว่ามีเท่าใดในส่วนกลาง ได้ตัวเลขมาดังนี้ ใบอนุญาตรถยนต์ส่วนบุคคล 63,593 ฉบับ, ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ 31,836 ฉบับ, ใบอนุญาตขับรถสาธารณะ 15,852 ฉบับ, ใบอนุญาตขับรถตลอดชีพ 46,778 ฉบับ, ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ตลอดชีพ 11,275 ฉบับ, ใบอนุญาตขับรถรถถนน 54 ฉบับ ทั้งนี้เป็นการสำรวจเมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2513 ในปัจจุบันต้องมีจำนวนมากกว่านี้ เฉพาะในปี พ.ศ. 2511 ได้นำค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขับรถรถยนต์ส่งกองการเงิน กรมตำรวจ 7,054,430 บาท^{27.} ถ้าเขียนคำร้องต่างๆ ประชาชนให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเขียนให้ต้องเสีย ฉบับละ 2 บาท โดยออกไปเสร็จรับเงินให้ทุกครั้งแล้วกันเงินไว้เป็นผลประโยชน์เบ็ดเตล็ด การตรวจสอบเจ้าหน้าที่การเงินในเรื่องค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขับรถรถยนต์ก็ดำเนินการอย่างเกี่ยวกันกับเรื่องการตรวจสอบเกี่ยวกับการเงินเสียภาษีรถยนต์ทุกประการ แต่มีข้อปลีกย่อยในเรื่อง การเก็บรักษาเงินคือ ผู้บังคับกอง ผู้กำกับการ เก็บไว้ได้ไม่เกิน 1,000 บาท ผู้บังคับการ เก็บไว้ไม่เกิน 50,000 บาท นอกจากตำแหน่งดังกล่าวนี้แล้วเก็บไว้ได้ไม่เกิน 500 บาท เมื่อมีเงินเกินจำนวนดังกล่าวไว้แล้วจะต้องนำฝากสมุดบัญชีหรือเจ้าหน้าที่ตามระเบียบของกระทรวงการคลัง การเก็บรักษาเงินดังกล่าวมานั้นเป็นเรื่องที่ไม่สามารถที่จะนำฝากเจ้าหน้าที่การเงินต้นเวลาที่รับเงินคือวันหนึ่งๆจะปัดรับเงิน 15.00 น.^{28.}

26. หนังสือพิมพ์ พิมพ์ไทย ฉบับวันที่ 1 กันยายน 2514, หน้า 1.

27. สัมภาษณ์ ร.ต.อ. ประหยัด สุขสะอาด หัวหน้าแผนกขับรถรถยนต์ กองทะเบียน เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2513.

28. กรมตำรวจ, ประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 48 บทที่ 29 (พระนคร: โรงพิมพ์ตำรวจ, 2507), หน้า 253.

สรุป ทุกวันนี้ประชาชนทั่วไปกำลังรับภาระหลายอย่างจากสังคมที่ไม่เป็นระเบียบ ทั้งนี้ก็เพราะการกระทำของบุคคลที่ปราศจากความรับผิดชอบต่องานของตนเอง เช่นการขับรถโดยไม่มีมารยาท การขับรถอันตรายโดยไม่มีควมชำนาญ การไต่ใบอนุญาตขับรถอันตรายจากพวกนายหน้า หรือเรียกกันใหม่ว่าไต่จากประเภทคนกลาง"คาอยู่นางอยู่" จักหาให้โดยตนเองยอมเสียค่าป่วยการให้ ในบางครั้งที่ยอมให้เอกสารปลอมเพื่อให้ไต่ใบอนุญาตขับรถอันตราย การกระทำดังกล่าวนี้ผู้เขียนถือว่าเป็นเชื่อมะเร็งของสังคมอย่างหนึ่ง และมะเร็งที่ว่านี้ย่อมร้ายแรงยิ่งกว่ามะเร็งที่เป็นในร่างกายของบุคคล เพราะตายเฉพาะบุคคลที่เป็นโรคเท่านั้น แต่มะเร็งสังคมที่ว่านี้ไต่หลายชีวิตทรัพย์สินของบุคคลผู้สุจริตไม่รู้เห็นกับการไต่รับใบอนุญาตขับรถอันตรายไปโดยที่เจ้าหน้าที่ไม่ตรวจสอบกันอย่างเข้มงวด ไม่มีขีดหลักการที่ไต่ปฏิบัติกันมากลับไปยึดตัวบุคคลเห็นแก่หน้าหรือประเภทที่เรียกว่า"ลูบน้้าปะจุมูก" บางคนนั้นมีใบอนุญาตขับรถอันตรายอยู่หลายใบสุดแท้แต่ความสะดวกและความสนิทชิดชอบกับเจ้าหน้าที่ จริงอยู่เรามีโรงเรียนสอนขับรถอันตรายแต่โรงเรียนเหล่านั้นยังไม่ได้มาตรฐานและมีการควบคุมกันเพียงพอ บางโรงเรียนผู้สอนเพียงแต่ว่าขับรถอันตราย เป็นก็เป็นครูสอนได้ ความรู้ก็เพียงประมณปีที่ 4 นิดกัยในต่างประเทศที่ไต่บุคคลที่ผ่านการทดสอบจากเจ้าหน้าที่และเป็นที่รับรองในความสามารถพิเศษนี้

การสอบเพื่อรับใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์น่าจะไต่พิจารณา เข้มงวดในเรื่องความสามารถและการป้องกันอุบัติเหตุทั้งมารยาทพิเศษกับบุคคลประเภทนี้ เท่าที่สังเกตดูนั้นเป็นเรื่องที่มาหาความชำนาญเอาข้างนอกโดยเอาชีวิตของบุคคลอื่นหรือตนเอง เป็นเกิมนันท์ควรที่จะออกกฎหมายใหญ่ที่ขับรถอันตรายหรือผู้โดยสารไปคว้ยสวมหมวกป้องกันอันตรายและให้นั่งคร่อมไม้หนึ่งตามสบาย เพื่อป้องกันอุบัติเหตุ และห้ามนำเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 5 ปี นั่งหรือนำไปคว้ย ผู้เขียนเคยเห็นแม่ที่อุ้มลูกนั่งท้ายรถจักรยานยนต์แล้วเกิดอุบัติเหตุหน้าสมเพทและอนาถใจยิ่งนัก ในประเทศมาเลเซียมีกฎหมายห้ามในเรื่องการนั่งท้ายรถจักรยานยนต์ว่าจะนั่งตามสบายไม่ได้ต้องนั่งคร่อมและนั่งไต่เพียงคนเดียวเท่านั้น

การควบคุม"ตัวบุคคล"ที่ไต่รับใบอนุญาตขับรถอันตรายไปแล้วไม่ให้เป็นภัยต่อสังคมและตัวเขาเองนั้นเป็นเรื่องที่หลายสถาบันจะต้องร่วมมือกันโดยใกล้ชิด การที่จะไม่ให้เกิด

ภัยเหล่านั้นเห็นจะเป็นเรื่องเหลือวิสัยที่จะห้ามได้ เพราะตราบิทยังมีการใช้รถยนต์ เป็นพาหนะ
ทั้งนี้ก็มีปัจจัยหลายอย่างเข้ามาพัวพัน ในระหว่างที่มาขอรับใบอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ก็ปรากฏว่า
บุคคลนั้นมีคุณสมบัติครบถ้วนมีความสามารถผ่านการทดสอบไปได้โดยดี แต่เมื่อได้ขับรถยนต์
แล้วสภาพของร่างกายจิตใจ ตลอดจนสิ่งแวดล้อมมาช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ไม่สามารถ
ที่จะควบคุมรถยนต์ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยได้ จึงเกิดอุบัติเหตุก็มี แต่สาเหตุใหญ่อยู่ที่ความ
ไม่ชำนาญเพียงพอในการขับ มีความประมาท ผู้ที่ขับรถยนต์ประจำทางหรือรถยนต์บรรทุก
ไม่มีการยอมหรือให้อภัยกันและกัน ทั้งขาดการอบรมพนักงานขับรถ กระจ่างรถ นายตรวจหรือ
นายท่า ต่างก็ทำงานแข่งกับเวลาเพื่อหาเงิน เลยไม่สนใจในเรื่องมารยาทของการขับ
รถยนต์ ยิ่งไปกว่านั้นแล้ว การที่จะบังคับให้เป็นไปตามกฎหมายการจราจรนั้นออกจะเป็นสิ่ง
ที่กระทำได้ยากมาก

ที่ผู้เขียนกล่าว เช่นนี้ขอยกตัวอย่างเรื่องการออกใบสั่งของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่
ออกให้แก่อัตโนมัติที่กระทำผิดไป ปรากฏว่าใน 100 ใบ จะมีเพียง 5 - 7 ใบ เท่านั้น
ที่ได้มาติดต่อเสียค่าปรับกับเจ้าหน้าที่ การที่จะคิดกฎหมายจราจรอย่างเดียวนั้นยังมองไม่
เห็นทางที่จะควบคุมได้เพียงพอ เพราะยังมีวิธีการอีกหลายอย่างที่จะต้องแก้ เช่นการควบคุม
ในเรื่องใบอนุญาตขับรถ การควบคุมเรื่องทะเบียนรถยนต์ ให้มีศูนย์กลางแห่งเดียวกัน
สามารถที่จะค้นค้นชั่วคราวตรวจสอบได้ทันที ไม่เช่นนั้นก็จะเป็นการแก้ไขไม่ไหวเอง กิ่งที่นัก
เขียนการ์ตูนเขียนล้อไว้ (ตามผนวกที่ 30)

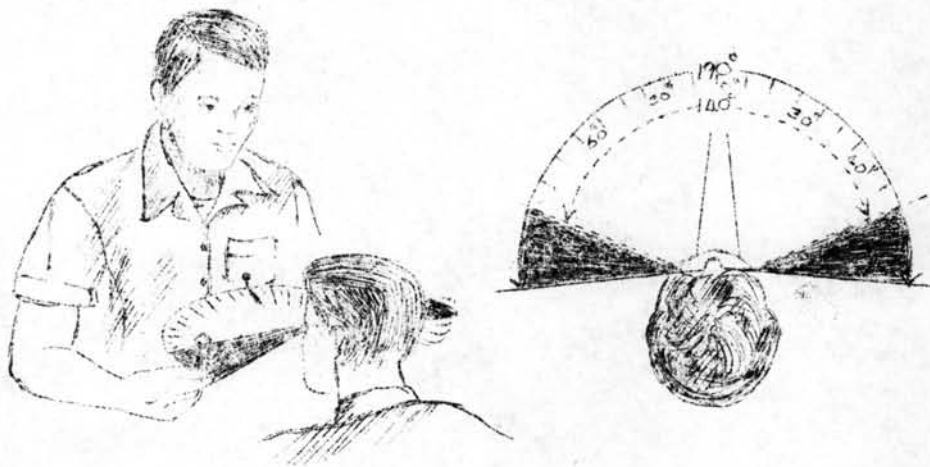
การออกกฎหมายนั้นเป็นสิ่งที่ทำได้ไม่ยาก แต่เมื่อออกมาแล้วจะมีผู้ปฏิบัติตาม
หรือไม่ มีการตรวจสอบกันอย่างจริงจังหรือไม่ เพราะกฎหมายประเทศไทยนั้นมีมากมายที่
ขึ้นอยู่กับคนที่จะใช้ ผู้ที่กระทำผิดความผิดเกี่ยวกับการจราจรนั้นไม่ใช่ความผิดที่ร้ายแรงอะไร
ที่จะต้องไปโรงพักหรือสถานีตำรวจ เพียงแต่ให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการเสียค่า
ปรับเท่านั้น การที่ต้องไปรอนายร้อยเวร เพื่อเสียค่าปรับเป็นเวลานานๆ ย่อมท้อความเบื่อ
หน่ายเลยไม่อยากไปเสียค่าปรับประการหนึ่ง และบางครั้งเมื่อประชาชนไปแล้วยังเห็นวิธี

การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่บางคนที่มีการ"ต่อรอง"ในเรื่องค่าปรับอีกประการหนึ่ง เพราะบางคนนั้นอาจจะลงประจำวันที่ว่ากล่าวตักเตือน"ทั้งๆที่ความผิดนั้นน่าจะปรับซึ่งเป็นที่ชื่นชมแก่ผู้นั้นแต่ไม่เป็นที่สบอารมณ์กับบุคคลอีกหลายคนที่ไม่มีความสนิทชิดชอบกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

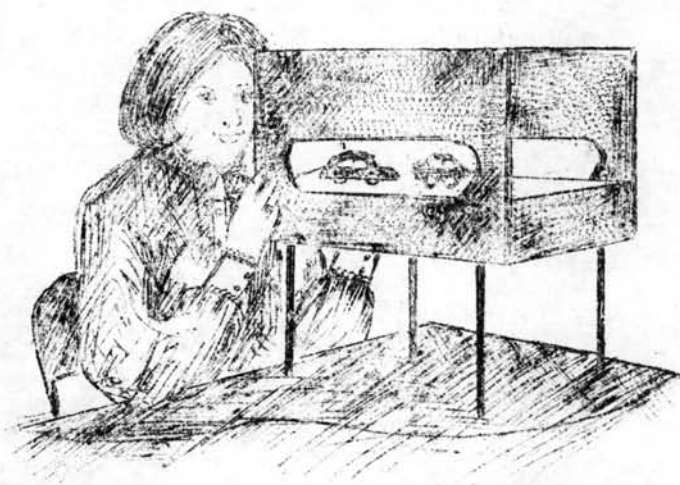
การที่จะแก้ไขการตรวจสอบเรื่องออกใบอนุญาตขับขี่รถยนต์ให้มีวิธีการที่เข้มงวดกวาดขันยิ่งขึ้นนั้นเป็นสิ่งที่กระทำได้และกระทำในสิ่งของในส่วนราชการ เหล่านั้นมีอยู่อย่างพร้อมมูล ภาพตัวอย่างท้ายบทนี้ก็ได้อธิบายให้เห็นว่าประเทศไทยได้เคยเข้ามาแล้ว การตรวจสอบเกี่ยวกับการเห็นในเวลากลางคืนจำเป็นอย่างยิ่งกับบุคคลที่ขับขี่รถยนต์ประจำทางและรถบรรทุก การทดสอบเกี่ยวกับการได้ยินนั้นน่าจะทดสอบอย่างยิ่งเพราะขณะนี้ปรากฏว่ารถยนต์นั่งส่วนบุคคลคิดเครื่องปรับอากาศเสียงที่จะได้ยินนั้นยากแก่คนขับที่ใส่ตบระสาทไม่คือพอ บางคนอาจจะต้องใช้เครื่องฟังพิเศษ และหากเป็นรถยนต์ที่มีเครื่องเล่นเทปมีเสียงดนตรีด้วยก็ยิ่งเป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณากับบุคคลที่ขับรถชนิดนี้ยิ่งขึ้น

การที่จะแก้ไขคดีเรื่องนายหน้าคนกลางหรือหน้าม้านั้นเป็นสิ่งที่ไม่ยากเพียงแต่ให้ทางการได้หันมาสนใจกับเรื่องการใช้สมองกลเข้าช่วยซึ่งผู้เขียนจะได้เสนอวิธีการในบทสรุปอีกครั้ง ปัญหาเรื่องผู้ไม่ยอมเสียค่าปรับตามใบสั่งก็ตีหรือละเลยในการที่จะไปติดต่อกับเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับความผิดรถยนต์ก็คือนั้นผู้เขียนอยากให้มีศาล"จราจร" เป็นพิเศษให้ประชาชนได้รับความสะดวกสบายเมื่อมีข้อโต้แย้งในเรื่องนี้กับเจ้าหน้าที่ สำหรับความผิดที่ไม่มีการโต้แย้งก็เป็นการสมควรที่จะให้เสียค่าปรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนให้แก่ทางราชการโดยที่ในใบสั่งที่เจ้าหน้าที่ตำรวจออกให้แก่รถยนต์ที่กระทำผิดเกี่ยวกับการจราจรนั้นต้องระบุความผิดและค่าปรับไว้ตายตัวแน่นอน ซึ่งเป็นการป้องกันในเรื่อง"การต่อรอง"ที่กล่าวมานั้นได้เป็นอย่างดี และจะทำให้สังคมได้รับการปฏิบัติโดยเสมอหน้ากันด้วย

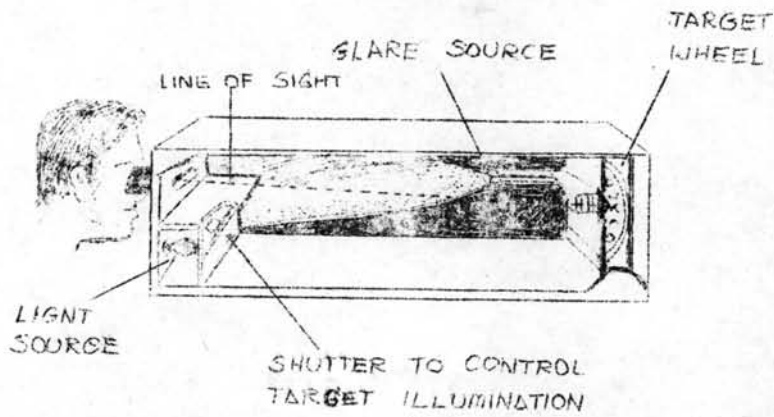
การทดลองในหลอดใน ปี ๑๙๕๓
มีจุดมุ่งใช้เพื่อศึกษาเกี่ยวกับสารที่ผสมกัน
การทดลองของเกิดและสารที่เห็นทางกลอง

การทดลองที่ศึกษาเกี่ยวกับสารที่ผสมกัน
 การทดลอง
การทดลองที่ศึกษาเกี่ยวกับสารที่ผสมกัน

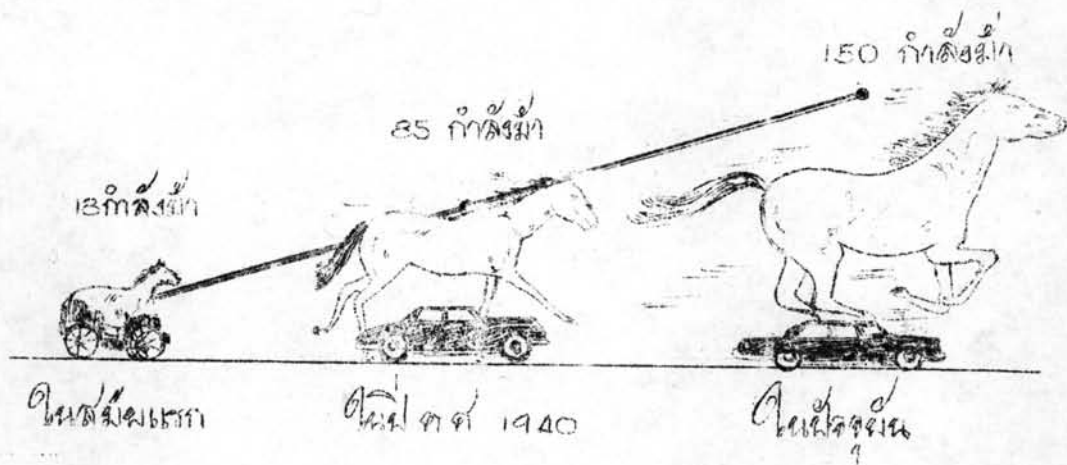

การวัดการมองเห็นของทหารในสนามรบ

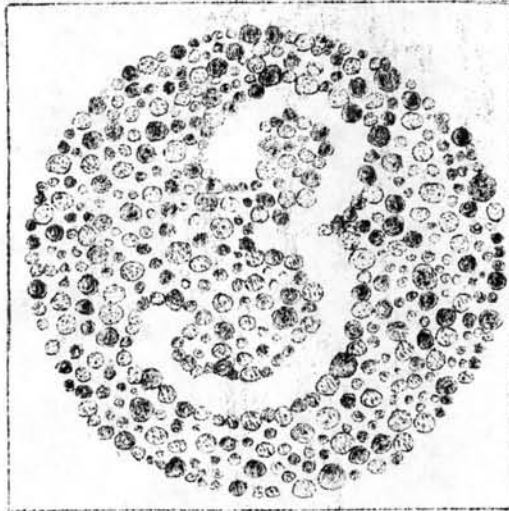
การวัดการมองเห็นของทหารในสนามรบ C ในทัศนะวิทยาของทหาร (๕) (๖) (๗) (๘)

การวัดการมองเห็นของทหารในสนามรบ

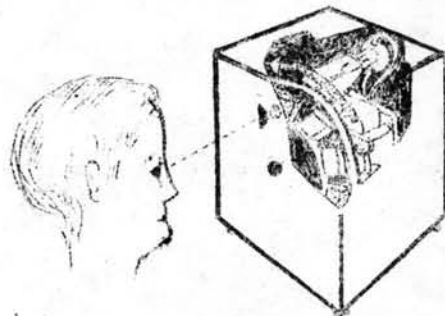

การทดลองแบบเปิดที่เผยแพร่โดย "อิชิฮาระ" (ISHIHARA)

ผู้พิมพ์ชื่อ: ศ.ดร.คงไม่เขียนเลข 3

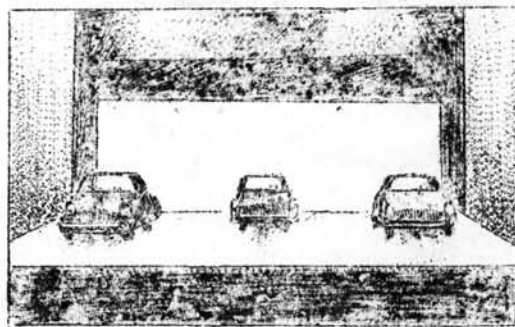

การทดลองแบบปิดที่เผยแพร่โดยกรมฯ

เวลาเก็บข้อมูลไม่ผูกพันด้วยระยะเวลาเก็บข้อมูล เช่นเดียว

การทดลองแบบ การเห็นในทางลึก

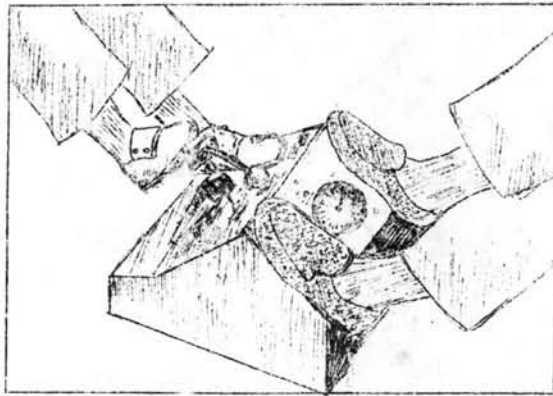
ประโยชน์ของการทดลองแบบนี้ เพื่อ การจดจำ, การสังเกตความเร็ว หรือ เพื่อ ตรวจสอบเร็วในการแข่ง จะได้ระยะเวลาถูกต้อง

ทดสอบการได้ยินคนทางรถจักรยานยนต์

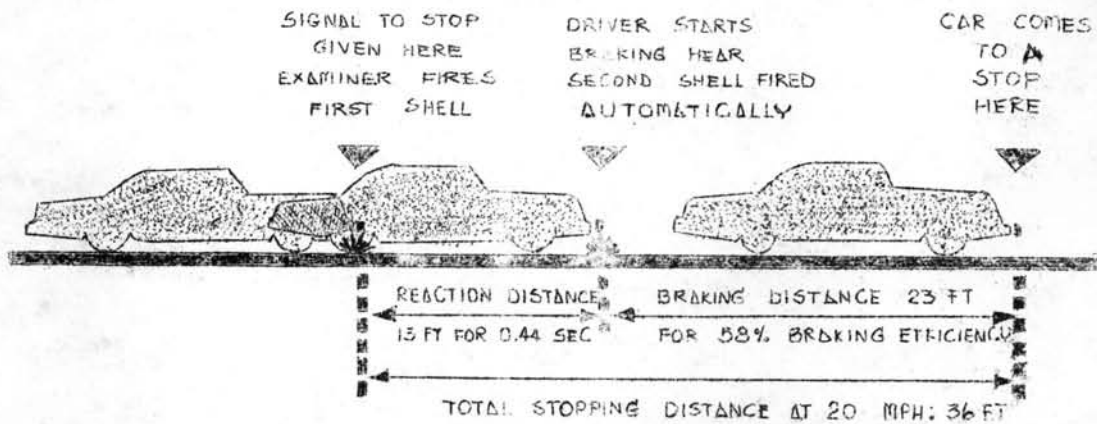

ทดสอบการได้ยินคน

1. เครื่องวัดเสียงจากที่หนึ่ง มีเสียงดังเบาจากที่อื่นด้วย 46 เมตร. $\frac{44}{100}$ นิ้ว
2. เครื่องวัดเสียงจากที่หนึ่ง มีเสียงดังเบาจากที่อื่นด้วย $\frac{3}{4}$ นิ้ว

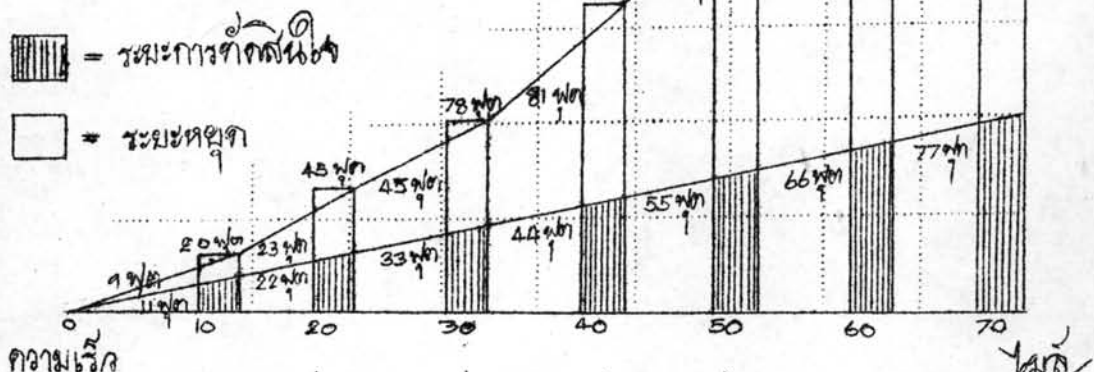

รถทางหลวงระยะการหยุดรถเมื่อเสียงดัง 20 เมตร / ชม. มีเสียงดังไปทางรถที่อื่น

ตารางการคิดค่าใช้จ่ายและการหักส่วนลดสหรัฐอเมริกา

ไมล์ ต่อชั่วโมง	ระยะ ที่คิดค่าเช่า	ระยะ ฟรี	ระยะ ที่คิดค่าเช่า
5	5.5 ชม	4 ชม	9.5 ชม
10	11	9	20
15	16.5	15	31.5
20	22	23	45
25	27.5	33	60.5
30	33	45	78
35	38.5	61	99.5
40	44	81	125
45	49.5	105	154.5
50	55	133	188
55	60.5	167	227.5
60	66	206	272
65	71.5	252	323.5
70	77	304	381

การคิดค่าเช่าได้ตามตารางนี้หรือไม่ เพียงแต่ ขับรถด้วย
 พิเศษธรรมดา และ การเร่งความเร็ว ของคุณ

กีฬา SPORTSMAN LIKE DRIVING, SIXTH EDITION BY AMERICAN
 AUTOMOBILE ASSOCIATION WASHINGTON D.C., 1970, P. 96